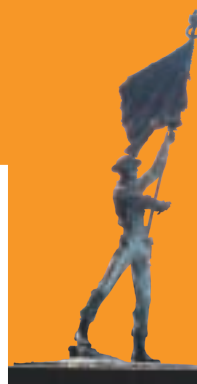

de

Vaandel drager

Jaargang 22 - Juni 2006

78

Stichting Brigade en Garde

De Haagse Fuselierborrel

Tekst: Guus van Leeuwe
Voorzitter Stichting Brigade en Garde

Evenals vorig jaar mei, ter gelegenheid van de herdenking van 60 jaar bevrijding was kort geleden ons regiment alweer actief in Den Haag met een beëdiging en later op de dag vond er op het strand van Scheveningen ook nog een koorduitreiking plaats. U zult daarover in deze Vaandeldrager ongetwijfeld meer kunnen lezen, alsook over de banden van de Koninklijke Ned. Brigade "Prinses Irene" en dus ook het regiment met de residentie.

Beëdiging voor de Grote Kerk in Den Haag

Koorduitreiking in Scheveningen

Regimentsactiviteit in Den Haag

Ik wil het dit keer eens over een heel andere Haagse regimentsactiviteit hebben, namelijk de zogenaamde Haagse Fuselierborrel. Reeds vele jaren komen eens per maand, om precies te zijn op de tweede maandag van elke maand, een aantal officieren van de Fuseliers in de Prinses Julianakazerne bijeen. Onder het genot van een glaasje worden nieuwtjes uitgewisseld, af en toe ook nog wel eens zaken gedaan en niet in de laatste plaats, doen de aanwezigen een poging om de wereld te verbeteren.

In de loop van de laatste jaren dunt het gezelschap helaas uit. Graag maak ik dan ook van de gelegenheid gebruik om in de Haagse regio wonende (oud) (reserve) officieren op te roepen om ook (weer) eens van deze unieke gelegenheid gebruik te maken. Omdat een dergelijke oproep al reeds enige malen op andere plaatsen werd gedaan en deze uiteindelijk weinig resultaat boekten, is onlangs besloten te bezien of onze bijeenkomst niet kan worden uitgebreid tot een Gardeborrel, waarbij dus ook de officieren van het Garderegiment Grenadiers en Jagers welkom zijn. Ik heb begrepen dat zij er wel oren naar hebben. Dus officieren van de Fuseliers, zorg voor voldoende tegenwicht in dat geval!

Colofon

Jaargang 22, nummer 77
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 2100 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Hoofdredactie:

Hans Sonnemans
e-mail: j.sonnemans@chello.nl

Eindredactie:

Nelleke Swinkels - van de Vorst
e-mail: nellekeswinkels@planet.nl

Redactie:

Lkol Tim Luiten
Maj Marcel Duvekot

Redactieadres:

Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
Tel. 040 - 2665662
e-mail: 17painfbat.st.sl.stooperszkn02@
rnla.mindef.nl

Vormgeving en Druk

Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Uitgave:

Drukkerij Gianotten B.V.
Bredaseweg 61, Postbus 9228
5000 HE Tilburg
telefoon: 013 542 50 50
fax: 013 535 91 75
e-mail: info@drukkerijgianotten.nl

Fotografie:

Fotoarchief museum Brigade en Garde
Prinses Irene
Luke van den Bergh
Gerben van Es
17Painfbat,
Sectie Communicatie, 13 Gemechaniseerde
Brigade
C. van Bruggen, Legermuseum
Nelleke Swinkels - van de Vorst

Coverfoto:

Nieuwe koorden worden volgens de traditie
natgemaakt

Website:

www.fuseliers.net

Inhoudsopgave

Stichting Brigade en Garde

■ De Haagse Fuselierborrel

Van de redactie

■ De Haagse verbondenheid 2

Vereniging van Oud Strijders Koninklijke Brigade Prinses Irene

■ Evenementen en festiviteiten 4

■ Een bijzondere verjaardag 8

In memoriam 9

Vereniging van Indië-bataljons Garderegiment Prinses Irene

■ Grootse vrijheidsfeesten in Wageningen 10

Vierde bataljon GRPI

■ Reünie Comité 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene 13

■ Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI 13

Vijfde bataljon GRPI

■ Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI 14

Zevende bataljon GRPI, Bataljon Berdjalan

■ Reüniecommissie van het 7e Bataljon 15

■ Nieuws van het Zevende Bataljon GRPI 15

Zesde bataljon GRPI

■ Sireentje nr. 61 17

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

■ Fuseliers op Cyprus: UNFICYP-3 19

Regimentsflitsen

■ Van de Regimentscommandant 23

■ Regimentskalender 2006 24

■ Verenigingsvlag overgedragen aan de Regimentsverzameling 25

■ Bronzen medaille voor Kpl 1 Carlo Kluijtmans 25

Bataljonsnieuws

■ B/Eagle-compagnie werkt zich op voor uitzending naar Uruzgan 26

■ De Berentrofee 28

■ Commander Winter Warfare Course 29

■ A-Cie op schietoefening in Bergen 31

Regimentsverzameling

■ Getuigen van de gevechten bij Tilburg 31

Van de redactie

De Haagse verbondenheid

Tekst: Hans Sonnemans, hoofdredacteur

In deze Vaandeldrager blikken we terug op een heel bijzondere beëdiging in de Hofstad. Het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene organiseerde deze ceremonie, samen met de Gemeente Den Haag, bij de plaquette van de Irene Brigade bij de Grote Kerk. De Commandant der Strijdkrachten, generaal D. Berlijn, was hierbij persoonlijk aanwezig. Ondanks de scherpe kou, stonden de oud-strijders van de Brigade weer fier opgesteld.

's Middags, na afloop van de ceremonie, werden er weer koorden uitgereikt. Heel toepasselijk: op het Engelandvaarderstrand bij Scheveningen.

De historische verbondenheid van 's-Gravenhage en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene is groot. Misschien nog wel groter dan met de meeste, zogenaamde "vaandelplaatsen": de plaatsen die staan vermeld in het vaandel en waar de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene" strijd geleverd heeft in het verleden.

Bevrijding

De Prinses Irene Brigade trekt symbolisch als eerste geallieerde eenheid de stad Den Haag binnen op 8 mei 1945. De bewaking van de Koninklijke paleizen wordt overgenomen en de militairen worden gelegerd in de Frederik-Alexander- en Julianakazernes. Een groots feest barst los maar ook

pakt men NSB-ers op en helpt de hongerende bevolking. In de duinen worden gefusilleerde verzetsstrijders opgegraven.

Een bekende prent van Jan Lavies ("Met de honger viel het wel mee, maar o boy die Moffen!" zegt een duidelijk magere Hagenaar tegen een soldaat van de Brigade; 1945, uitgegeven door de Haagsche Boekenclub) en oude prentbriefkaarten met tekeningen, getuigen nog van deze tijd.

Op 13 juli 1945 komt een einde aan het bestaan van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene". In de Julianakazerne hecht Prins Bernhard de Militaire Willemsorde aan het vaandel; reikt dapperheidonderscheidingen uit aan een aantal Brigademilitairen en maakt bekend dat de naam van de Brigade zal blijven doorleven in een nieuw op te richten regiment.

Opening Staten-Generaal

Een maand later wordt hiermee al een begin gemaakt, door de oprichting van het 1e Bataljon Kon. Ned. Regiment Prinses Irene. Het bataljon blijft de eerste maanden nog in Den Haag maar vertrekt in november naar Schoonhoven. Het allerlaatste optreden van vaandel en vaandelwacht vindt plaats op 20 november bij het Binnenhof, tijdens de opening van de voorlopige Staten-Generaal. Markant detail is dat de huidige voorzitter van de Vereniging van Oud Strijders van de Brigade toen optrad als commandant vaandelwacht.

Het laatste optreden van vaandel en vaandelwacht

Dat laatste optreden van vaandel en vaandelwacht van de Brigade vormt het begin van een hele lange traditie. Het in 1948 formeel opgerichte Regiment Prinses Irene, later Garderegiment Fuseliers, is ieder jaar op het Binnenhof vertegenwoordigd op Prinsjesdag, bij de Opening van de Staten-Generaal. De Fuseliers stelen daar telkens weer de show, in hun prachtige rode ceremoniële uniformen

Oud-strijders defileren

In 1947 wordt de Vereniging van Oud Strijders der Kon. Ned. Brigade Prinses Irene opgericht, statutair te 's-Gravenhage. Niet alleen formeel blijven de stad en de oud-strijders met elkaar verbonden. Iedere vijf jaar wordt de Vereniging van Oud-strijders van de Brigade uitgenodigd door het stadsbestuur voor een ontvangst en bevrijdingsherdenking.

Op 2 mei 1985 onthult Prinses Juliana een plaquette ter herinnering aan de intocht van de Brigade, bij het Oude Stadhuis aan de Groenmarkt. Inmiddels is deze plaquette verplaatst naar de Grote Kerk. Ter herinnering ontvingen alle aanwezige oud-strijders van het gemeentebestuur de Erasmuspennning.

De voorpagina van een Vaandeldrager uit juni 1990 getuigt nog van een groot defilé in de stad. Ruim 120 oud-strijders (!) marcheerden toen door de stad. Ik herinner me nog de enthousiaste gezichten. Vijf jaar later was zelfs mevrouw Irene van Lippe Biesterfeld, beter bekend als Prinses Irene, bij een defilé aanwezig. Vorig jaar gebeurde dit opnieuw en was het defilé grootser dan ooit: met minder oud-strijders, maar met de aanwezigheid van vaandels, vaandelwachten en detachementen in ceremonieel tenue van Fuseliers, Grenadiers, Jagers en Mariniers.

Défile in Den Haag 1990

De beëdiging in maart was heel bijzonder en past perfect in de verbondenheid en traditie van de stad 's-Gravenhage en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Ik wens u veel leesplezier.

Vereniging van Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Voorzitter: R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage
Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom
Penningmeester: H. van Beers, Pr. Clausstraat 60, 4761 AM Zevenbergen
Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan: Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of mail: nelleke.swinkels@planet.nl. Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.
Gironummer 1.999.533, "Ver. van Oud Strijders v.d. Kon. Ned. Brigade Prinses Irene"

Evenementen en festiviteiten

Tekst Rudi Hemmes, Voorzitter van de Vereniging van Oud – Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Eerbetoon voor de Prinses Irene Brigade uit Wolverhampton

Het bestuur kreeg van de gemeentesecretaris van Wolverhampton het bericht dat de Gemeenteraad aldaar op 19 maart van dit jaar heeft besloten de Prinses Irene Brigade te eren met de onderscheiding van "Freedom of the City". Deze onderscheiding is verleend als blijk van waardering voor de wijze waarop de Brigade zich in de jaren '41 tot '44 in Wolverhampton heeft gedragen en voor de bijdrage van de Brigade aan de bevrijding van Europa.

Officieel betekent dit eerbetoon dat de Prinses Irene Brigade de eer wordt verleend om met muziek, ontplooid vaandel en met bajonet op het geweer door de stad te marcheren. Een soort ereburgerschap dus, waarmee de goede band tussen de Brigade en de stad tot uiting wordt gebracht. Op 18 augustus zal de onderscheiding in Wolverhampton aan onze Vereniging worden uitgereikt, waarbij uiteraard een delegatie van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene aanwezig zal zijn. Uiteindelijk zullen de Fuseliers, als zij in Engeland zijn, graag gebruik maken van de van de gunst om met vliegend vaandel en slaande trom door Wolverhampton te lopen.

Beëdiging en Koorduitreiking in Den Haag

Het was een bijzondere dag, die 17e maart in Den

Haag: een beëdiging met veel bijzondere gasten; de loco-burgemeester, die herinnerde aan onze intocht van 1945; de Commandant der Strijdkrachten die de Afghanistan - gangers een hart onder de riem stak en nogal wat publiek dat geïnteresseerd luisterde.

Commandant der Strijdkrachten, Dick Berlijn, spreekt de Fuseliers toe

's Middags de koorduitreiking op het "Soldaat van Oranje Strand" in Scheveningen. Dat strand herinnert aan de Engelandvaarders, waarvan er zoveel in onze Brigade waren ingedeeld.

Een geweldige happening dus. En toch zegt iedereen, als je vraagt hoe het was, als eerste dat het zo verschrikkelijk koud was. Dat was het en "verschrikkelijk" is nog heel zacht uitgedrukt. Ik

had groot respect voor onze toch niet meer zo jonge makkers die door en door koud tot op het bot zijn geworden. De jonge Fuseliers vonden het ondanks de kou toch wel prachtig en dat was het ook.

Wageningen anders

Wageningen op 5 mei zonder actieve militairen was natuurlijk anders dan tot nu toe op 5 mei. Als je vroeger de herdenking in de kerk bijwoonde dan kon je meelopen in het défilé, omdat de opstelling van de deelnemers in de buurt van de kerk was. Dit jaar was die opstelling aan de andere kant van Wageningen. Je moest kiezen: naar de herdenking of meedoen met het défilé. Koos je voor het défilé, dan kon je ook rijden in de optocht als je liever niet wilde lopen. Verder moest je betalen voor de lunch, wat voor enkelen als zeer belastend werd ervaren. Maar toch was het een prima herdenkingsdag in Wageningen met net zoveel belangstellenden als vroeger. Zonder onze Prins was het vorig jaar al wennen en nu was er de burgemeester om langs te wandelen. Je moet het een beetje vergelijken met de herdenking van de bevrijding van Eindhoven elke 18e september. Een optocht van alles en iedereen die mee wil doen en een trotse burgemeester die het allemaal voorbij ziet trekken.

De jaarlijkse reünie

Het was weer goed toeven in Oirschot die 17e mei. Het weer werkte mee en dan is de stemming direct veel beter. Niet dat het zo vol was, maar de aanwezige oud-strijders en de dames maakten het direct erg knus. De reünie begon met het voorlezen van de namen van leden en dames die ons in het afgelopen jaar waren overleden. Daarna

Gezellig en knus samenzijn tijdens de reünie

de Algemene Vergadering, gevolgd door de herdenking van de gevallen kameraden tijdens een bijzondere parade bij het monument. Het was wederom een emotionele gebeurtenis.

De plechtigheid werd afgesloten met het officieel aanbieden van onze Vlag aan het museum. Gedurende twintig jaar heeft Theo van Liempt, bij elke officiële gebeurtenis, met onze vlag voorop gestaan. Wij zijn hem daarvoor bijzonder erkentelijk en wij begrijpen dat ook hieraan een eind moest komen. Onze vlag krijgt van Hans Sonnemans een mooi plekje in het museum.

Theo van Liempt voor de laatste keer met "zijn" Vaandel

Op de Algemene Vergadering werd besloten dat wij gaan proberen om de binding met de andere oud-strijders verenigingen binnen het regiment wat aan te halen. Behalve onze vereniging dus de verenigingen van de Indië Bataljons en de vereniging van op vredesmissie uitgezonden Fuseliers. Wij hebben te weinig mensen om alle bestuurlijke taken uit te voeren en als wij onszelf opheffen, hebben de leden helemaal niets meer.

Op deze manier blijft u nog regelmatig nieuws krijgen over evenementen waar wij aan mee kunnen doen, maar de administratieve dingen die gedaan moeten worden, daar worden wij door de jonkies mee geholpen.

Aangezien de Indië Bataljons binnen afzienbare tijd met hetzelfde probleem zitten hebben wij hun bestuur voorgesteld om met alle verenigingen één Bond van alle oude en jonge Fuseliers te vormen. Daar worden alle verenigingen alleen maar beter van. Wij hebben ons allen ingezet met "Prinses Irene" op de schouder en dat geeft een enorme binding.

Laten wij dan bijtijds een bestuursvorm kiezen waarbij voor alle leden zo lang mogelijk kan worden gezorgd.

Over de naam worden wij het nog wel eens. Die mag natuurlijk niet te lang zijn. De "Bond van Oud strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, Indië Bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene en Vredesmissie Veteranen van het Garde Regiment Fuseliers Prinses Irene" is natuurlijk door niemand te onthouden, maar "Bond van Oud strijders en Fuseliers van Brigade en Garde Prinses Irene" lijkt al een stuk eenvoudiger en het geeft aan wie worden bedoeld.

Koorduitreiking

Op 2 juni zijn in Bergen op Zoom koorden uitgereikt aan jonge Fuseliers. Aangezien het 17e bataljon in Afghanistan zal optreden met het koord om de linkerschouder mogen de militairen van andere wapens en dienstvakken die, tijdens de uitzending bij het 17e bataljon worden ingedeeld,

het koord dragen zolang zij onder bevel staan van de Commandant van het 17e bataljon. Die koorduitreiking vindt plaats in Oirschot op 27 oktober.

Veteranendag

Hopelijk zijn veel van onze mensen in de gelegenheid deel te nemen aan de Veteranendag in Den Haag. Dat elders voor mensen die niet naar Den Haag kunnen, plaatselijk iets wordt georganiseerd is prima. Ik heb begrepen dat in Den Haag ook een "eigen" Haagse Veteranendag zal worden gehouden. Dat is natuurlijk onzin. Nu er een door de regering georganiseerde waardering is, dan hoort men daar aan mee te doen. Ik keur een aparte veteranendag in Den Haag op 29 juni ten stelligste af en verzoek onze oud-strijders uitsluitend deel te nemen aan de Veteranendag op het Malieveld. Dat wordt vast een geweldige happening.

Ik kijk in ieder geval naar u uit.

Het Vaandel van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Tekst: Henk van Beers

Wij proberen in Irene kringen steeds maar te spreken over alles wat ons samen bindt, maar komen dan meestal uit bij alles wat ons van elkaar verwijderd houdt.

Het Vaandel van het Garde Regiment Fuseliers Prinses Irene – getooid met de versierselen van de Militaire Willemsorde – vermeldt plaatsnamen en namen van overzeese gebiedsdelen. Die namen geven aan dat daar mannen en vrouwen ingedeeld bij, of toegevoegd aan, een onderdeel met de naam Prinses Irene - bijzondere krijgsverrichtingen hebben verricht.

Zonder dat we daar een hele grote waarde aan toekennen, is het wel zo dat, juist dat Vaandel dé schakel is waardoor wij ons met elkaar verbonden moeten voelen.

Vaandel als bindende kracht

In vroegere tijden werd de vlag, het vaandel, meegenomen in de strijd en nam het met de hoornblazer een belangrijke plaats in. De krijgslieden schaarden zich achter die vlag - in dat teken zullen we overwinnen - en voerden uit wat van hen

gevraagd werd.

Ons Vaandel - nu - als bindende kracht, waaromheen de troepen zich scharen, en dat voor hen een bron van eenheid is of zal moeten zijn.

Nu velen van ons ouder worden en merken dat zij niet meer zo goed in staat zijn nog zelf aparte organisaties van veteranen te besturen (Oud Strijders van en Prinses Irene Brigade en Oud Strijders van de Indië Bataljons Prinses Irene), is het wellicht de binding aan het Vaandel met daarop onze geschiedenissen dat ons moet oproepen tot vorming van één grote organisatie van veteranen en actief dienenden onder de naam Prinses Irene.

Hierbij zal het onvermijdelijk zijn dat ouderen plaats gaan maken voor jongere bestuurders die op hun beurt vol vuur zijn en zich inzetten voor oudere leden.

Op die manier kunnen wij ons blijven manifesteren, kunnen wij met ere de namen van onze gevallen blijven noemen, kunnen wij onze stem laten blijven klinken in landelijke organen van veteranen en toekomstige veteranen.

Reminder van de penningmeester voor alle leden VOSKNBPI

Tekst: Henk van Beers

Degene die ons machtigden de contributie middels het incassosysteem te innen, hebben inmiddels de afschrijvingen van bank en of giro binnen. Aan hen die ons niet hebben toegestaan contribu-

tie te innen volgens het incasso systeem, wordt gevraagd de persoonlijke daad bij het woord te voegen en pen en overschrijvingsformulier te pakken voor het overmaken van de contributie voor het jaar 2006.

Hartelijke dank!

In memoriam Nico van Zalinge

Tekst: Rudi Hemmes

Op zaterdag 20 mei overleed als gevolg van een slopende ziekte ons bestuurslid Nico van Zalinge. Nico groeide op in de oorlogsjaren, tijdens de Duitse bezetting. Toen Brabant was bevrijd meldde Nico zich om ook de rest van ons vaderland te helpen bevrijden en hij kwam bij de aanvullings-troepen van onze Prinses Irene Brigade. Nico volgde zijn idealen, was bereid zijn leven daarvoor in te zetten.

Na zijn militaire opleiding werd Nico geplaatst bij de 2e gevechtsgroep van de Prinses Irene Brigade waarmee hij deel nam aan de actie bij Hedel.

Nico had de HTS in Dordrecht gevolgd en hij ging werken bij de AEG - fabriek in Amsterdam. Later bij de afdeling automatenverkoop van de Faam fabriek en daarna, tot zijn zevenenvijftigste bij de etikettenfabriek van Avery. In die tijd hebben wij hem in onze Vereniging van oud-strijders niet gezien.

In de tachtiger jaren werd hem de weg naar onze vereniging gewezen en hij vond het heerlijk zijn

oude strijdmakkers weer te zien. Nico kwam in 1992 in het bestuur van de Vereniging van oud-strijders van de Prinses Irene Brigade, waar hij tweede penningmeester werd. Hij nam ook de taken waar van de sociaal medewerker als die was verhinderd. Wij waardeerden hem om zijn eerlijkheid, rechtvaardigheid, gevoel voor humor en bescheidenheid. Bij vergaderingen kon hij zonder een woord te zeggen luisteren en dan ineens stelde hij een vraag, waarmee hij met een enkel woord aangaf wat een ander over het hoofd had gezien. Nico zat zelden stil. Hij zat in het schoolbestuur, was actief in de zondagschool en verzorgde dagsluitingen in bejaardenhuizen, maar het meest verzorgde hij zijn vrouw Immetje, zoals ook zij Nico verzorgde.

Zij waren vaste gast op de jaarlijkse reünie van de oud-strijders van de Prinses Irene Brigade en naar herdenkingen ging Nico mee als zijn gezondheid het toeliet.

Hij heeft zich zo lang mogelijk ingezet, ook toen die slopende ziekte bij hem werd vastgesteld en klaagde nooit. De behandelingen die hij moest ondergaan heeft Nico manmoedig doorstaan tot op woensdag 17 mei werd geconstateerd dat hij te veel verzwakt was om de behandeling voort te zetten en het einde voor hem onvermijdelijk was. Dat het drie dagen later al zou komen had niemand kunnen denken.

Wij verliezen in Nico een toegewijd bestuurder, die veel voor onze vereniging heeft gedaan en wij zullen hem vreselijk missen.

Nico was een goed mens en een dapper man. Wij treuren om zijn heengaan, wij zijn dankbaar voor wat hij voor ons heeft betekend en wij zijn er trots op dat hij een der onzen was.

Nico dank voor alles, rust in vrede

Nico en Emmy van Zalinge tijdens de herdenking in Den Haag, vorig jaar op 8 mei

Een bijzondere verjaardag!

Reserve Kapitein H.C. Haitink in juli 95 jaar

Tekst: JW Haitink

Tweede Wereldoorlog: een turbulente episode

Een eed of belofte kom je na, ook al kan dit versprekkende gevolgen hebben. Dit was en is het standpunt van Harry Haitink.

Op 15 februari 1932 legde hij in Breda als Reserve Officier bij het Wapen der Artillerie, de officiers-
eed af. In het volle besef van de mogelijke consequenties; al was er toen nog geen sprake van een oorlogssituatie in Nederland.

Tien jaar later, begin 1942 werd hij, toen al negen jaar wonend en werkend als Major domo (baas) van een groot veebedrijf in Argentinië, opgeroepen dienst te nemen in de in oprichting zijnde brigade in Engeland, de latere Prinses Irene Brigade.

Vanzelfsprekend gaf hij hieraan gehoor, hoewel hij daardoor gedwongen werd zijn vrouw, die na

Harry Haitink

een avontuurlijke tocht via de ondergrondse eindelijk in 1941 Argentinië had bereikt, daar alleen achter te laten. Dit terwijl zij bovendien in verwachting was van hun eerste kind.

Pas een jaar later zouden zij herenigd worden. In Engeland aangekomen volgden verschillende opleidingen en werd er vaak verplaatst. Als Commandant Zware Wapens, 3e gevechtsgroep,

Intocht Den Haag 1945 maakte diepe indruk bij Harry Haitink

was hij betrokken bij de kustbewaking.

Na een zwaar ongeval op de schietbaan, waarbij hij helaas een oog verloor, kon hij zich na de invasie pas later bij de Brigade in Nederland scharen. En werd zo betrokken bij de gevechten en oorlogshandelingen in Walcheren, Hedel en uiteindelijk bij de bevrijding van Noord Nederland. Diepe indruk heeft de intocht in 's-Gravenhage gemaakt. De foto genomen op het Wilhelminaplein in Voorburg, getuigt hiervan.

Veel steun heeft Harry Haitink gedurende deze gehele periode gehad van zijn adjudant Piet van der Ster.

Na de oorlog was hij nog vier jaar via de Marechaussee betrokken bij de afhandeling van oorlogszaken. Over zijn inzet en opofferingen is hij altijd zeer bescheiden gebleven.

In rustiger vaarwater

Na de zeer bewogen oorlogsperiode volgde een drukke, maar minder spannende tijd. Momenteel woont hij met zijn echtgenote in Oosterbeek en geniet van zijn mooie tuin en van de kinderen en kleinkinderen, die geregeld op bezoek komen. Hij is nog zeer betrokken bij het wel en wee van deze tijd. Vanzelfsprekend volgt hij met speciale aandacht de uitzendingen en verrichtingen van de Nederlandse militairen naar o.a. Irak en Afghanistan.

De Vaandeldrager feliciteert deze strijder van het eerste uur met zijn 95e verjaardag op 19 juli aanstaande en wenst hem nog een goede tijd toe.

In memoriam

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Moge zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

J. Rodenhuis	28 maart	2006	Oentsjerk
A. Leenslag	22 april	2006	Londen
W. van Beveren	27 april	2006	Middenbeemster
P.W. van Bekhoven	05 mei	2006	Maarn
G.N. van Zalinge	20 mei	2006	Breda

Vierde Bataljon GRPI

B. Flink (2e Cie)	1 maart	2006	Dordrecht
C. v.d. Kun (Ost Cie, ex.Lt)	4 maart	2006	Wassenaar
H. Meersbergen (Ost cie)	7 maart	2006	Schijndel
T. de Bont (Staf Cie)	21 maart	2006	Den Bosch

Vijfde Bataljon GRPI

E.J. Heeringa	01 april	2006	Haren
W.H. Kuiper	10 april	2006	Dwingelo
G.J. van Ginkel	30 mei	2006	Arnhem

Zesde Bataljon GRPI

F. van Putten	3 augustus	2005	Ontario (Canada)
L. Lugthart	10 april	2006	Arnhem
B.J. Voskamp	14 april	2006	Wageningen

Zevende Bataljon GRPI

H.J.F. Liese	14 maart	2006	Twello
G. Baas	22 mei	2006	Roden

Vereniging van Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene

Voorzitter: H. Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, Telefoon: 026-3118271

Secretaris: Th. J. van Alst, Nicolaas Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Telefoon: 0316-524002

Penningmeester: W. G. ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, Telefoon: 0575-519207

E-mail adres: wg.terhorst@chello.nl, Giro nummer: 6934973, Bankrekening: ABN-AMRO 53.25.60.396

Ingeschreven K.v.K. Eindhoven onder nr. 40240403

Grootse vrijheidsfeesten in Wageningen

Tekst: Theo van Alst

Wageningen was ook dit jaar op 5 mei weer de grote stad van de bevrijdingsfeesten. Enkele duizenden défilanten uit binnen- en buitenland waren naar Wageningen getogen om de bevrijding in 1945 te herdenken. Natuurlijk waren Veteranen van de Kon. Ned. Brigade Prinses Irene in de eerste gelederen van het grote Vrijheidsdefilé. Vele

geallieerde en Nederlandse Muziekbands speelden naar hartelust op deze mooie zomerse dag. Ook de Parade-eenheid van onze Indië Bataljons GRPI was present. Marcherend achter het grote Reünieorkest Trompetterkorps Cavalerie met een rustig tempo (1 12) "veerde" men a.h.w. tussen de tienduizenden, applaudisserende toeschouwers. Het geheel was ingedeeld in 13 clusters, ieder met een muziekkorps en historische voertuigen uit WO II. Veteranen, die het defileren te moeilijk vonden, of hiertoe niet in staat waren, konden plaats nemen op deze voertuigen.

Het defilé werd afgenomen door o.a. de Commissaris van de Koningin in Gelderland Hr. Comielje en de burgemeester van Wageningen Hr. G. v. Rumund. De publieke belangstelling was, evenals voorgaande jaren enorm. Al onze défilanten waren erg enthousiast over dit defilé. Opmerkingen zoals: "zo prettig hebben wij nog nooit gelopen", waren niet van de lucht.

Dank aan de heren J. Regts en J. Schuurman voor alle voorbereidingen. De algehele organisatie was uitstekend opgezet, natuurlijk hier en daar wat aangepast, omdat Defensie deze happening niet meer organiseert. Een volgend jaar doen wij heel graag weer mee!

Drukke in Wageningen bij het defilé

De jaarvergadering van de Vereniging Oud-strijders Indiëbataljons GRPI

Tekst: Theo van Alst en Wim ter Horst.

Notulen Algemene Bestuur- en Ledenvergadering (Vosibgrpi) gehouden op donderdag 16 maart 2006 om 14.00 uur in gebouw Congleton, Genm. de Ruiter van Steveninckkazerne te Oirschot. Aanwezig waren 21 Veteranen en (namens het Garderegiment Fuseliers) Adjutant F.Janssen. Bericht van verhindering ontvangen van Regimentscommandant Lkol der Fuseliers, T. Luiten; Erelid Kol der Fuseliers, A. Vermeij en Algemeen Bestuurslid J. van der Weerd.

Agendapunten

1. Voorzitter H. Vleeming heette alle aanwezigen, mede namens het dagelijks bestuur, hartelijk welkom. Hij dankte het kazernepersoneel voor alle medewerking en steun. Hij hoopte, dat onze mooie "Vaandeldrager" met ons aller steun nog vele jaren ons allerlei nieuws kan brengen. Het dagelijks bestuur is zeer erkentelijk voor de prettige manier van dankzegging, welke door de vergadering destijds werd aangeboden, voor hun inzet enz. (Het etentje smaakte voortreffelijk). Hierna werd -staande -1 minuut stilte in acht genomen voor alle overleden veteranen in het afgelopen jaar.

2. De notulen van de Jaarvergadering van 13 april 2005 werden zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd en vastgesteld, met dank aan de secretaris, Th. van Alst.

3. Het Jaarverslag over 2005 kreeg ook ieders goedkeuring, eveneens met dank aan de secretaris. Als naslagwerk wordt dit verslag -op den duur- steeds interessanter en belangrijker.

4,5,6. De penningmeester, W. ter Horst, behandelde de financiële overzichten als volgt:

- a. Overzicht Inkomsten en Uitgaven over 2005;
- b. Balans per 31 december 2005;
- c. Geconsolideerd overzicht Jaarrekening 2005 t.o. Begroting 2005;
- d. Geconsolideerde Begroting 2006;
- e. Verenigingsbegroting 2006.

Na een enkele opmerking duidelijk weerlegd te hebben kon de vergadering akkoord gaan met alle overzichten. Penningmeester hoopt in maart/april 2006 een positieve bevestiging te ontvangen van het SFMO, betreffende de aangevraagde subsidie.

Als de subsidie verlaagd wordt, zullen wij het ontstane tekort gezamenlijk moeten opvangen.

Verder verzocht hij de penningmeesters van de diverse Bataljons hun begroting in het vervolg vóór 1 oktober van ieder jaar bij hem in te dienen.

Vertegenwoordigers van de Indiëbataljons bijeen voor de Algemene Leden Vergadering

7. De kascommissie, bestaande uit de heren Karens (6) en Regts (5) hadden alle kasbescheiden gecontroleerd en in orde bevonden. De heer Karens deed hiervan positief verslag en dankte de penningmeester voor alle werkzaamheden.

8. Voor het komende jaar zal de kascommissie "bemand" worden door de heren Regts (5) en Westerkamp (7), met als reserve: J. Schuurman (3).

9. Bestuursverkiezing: Aftredend, doch herkiesbaar is secretaris Th. van Alst. Hij werd als zodanig unaniem herkozen. De voorzitter dankte hem voor het vele werk, de verantwoordelijkheid en prettige samenwerking. Daarom bood hij hem, mede namens de penningmeester een flesje "Smientsje" (Terschelling) aan. De Algemeen Bestuursleden: J. Drost (3) en J. Kerssemakers (4) waren eveneens aftredend doch herkiesbaar. Beiden werden als zodanig herbenoemd, met dank voor hun inzet. Zoals wel te verwachten was, hadden zich geen tegenkandidaten voor deze 3 functies aangemeld.

10. De kranslegging in Roermond op donderdag 7 september a.s. zal dit jaar uitgevoerd worden door J. Schuurman van het 3e Bataljon.

11. De afzetting (erecouloir) tijdens de Nat. Dodenherdenking in Amsterdam op donderdag 4 mei a.s. zal mede door 2 Veteranen van het 4e Bataljon worden "bemand" t. w. P. Bouman en C. v.d. Heijden.

12. Onze Parade-eenheid zal in 2006 weer optreden op vrijdag 5 mei in Wageningen. (als Irene - eenheid); op donderdag 29 juni in Den Haag (Veteranendag) en op maandag 18 september in Eindhoven (Bevrijdingsfeesten). Hun reünie zal gehouden worden op donderdag 30 november in de Kumpulan, te Arnhem. De voorzitter bedankt alle medewerkers en speciaal, hun commandant Karens.

13. Mededelingen: Hr. Fr. Mulder (5) Vice-voorzitter, tevens lid Algemeen Bestuur bezoekt namens onze Vereniging de vergaderingen van het Veteranen Platform in Doorn. Hiervoor natuurlijk dank namens allen! Bij verhindering van hem was de heer A Schuurman (3) uit Uden zijn plaatsvervanger. In de praktijk blijkt, dat ook de heer Schuurman vaak niet beschikbaar is. Besloten werd om hem te bedanken voor zijn bereidwilligheid. De heer C. van der Heijden (4) uit Oisterwijk stelt zich beschikbaar als plaatsvervanger. De heer Schuurman zal door de secretaris per brief bedankt worden. Ook aan het Veteranen Platform zal deze wijziging worden doorgegeven.

Het uitnodigen van bestuursleden om elkaars reünie te bezoeken wordt als zeer positief ervaren. Ook de Brigade nodigt ons uit. Bestuursleden kunnen dan ongedwongen hun ervaringen en toekomstplannen bespreken. Het 3e Bataljon is hiervan niet zo gecharmeerd, doch blijft altijd van harte welkom bij de collega Irene Veteranen. Samenvoegen van enkele Bataljonsreünies ziet men in de nabije toekomst als een niet te omzeilen activiteit, doch voorlopig blijft dit idee in de ijskast. In de toekomst zullen echter mogelijkheden gezocht en uitgewerkt moeten worden. Het voorstel om de plaquettes in Roermond te vervangen kan om financiële redenen niet doorgaan: echt te kostbaar! Het dagelijks bestuur heeft aan de Stichting Brigade & Garde een brief gestuurd met de vraag hoever men gevorderd is met het opstellen van een Reglement t. b. v. het Vaandel-dragerfonds. (Notulen St. Brig. & Garde dd. 21.10.2004, punt 7; actiepunten nr. 90). Tijdens de viering van de Jaardag van het Regiment -13 januari 65 jaar bestaan - zijn op alle 5 Erevelden op Java kransen gelegd door de Oorlogsgravenstichting op Regimentsverzoek.. Er ligt een voorstel om in 2011 -70 jaar Regiment - weer een reis naar Indonesië te organiseren om aldaar door Irene - Veteranen op de Erevelden onze gesneuvelden te herdenken. De voorzitter bedankte speciaal J. Beckers (4) voor het bezoeken van en deelnemen aan alle vergaderingen van Stichting Brigade & Garde namens onze Vereniging en ook voor verdere kazernecontacten. Hij bood Beckers zijn verontschuldigingen aan, dat deze niet is gekend in het sturen van de brief betreffende het Vaandel-dragerfonds -rechtstreeks - aan het bestuur van de Stichting Brigade en Garde. De "Passing-Out" in Weert, enkele keren per jaar, kan bezocht worden. Opgave via onze secretaris.

14. Tijdens de Rondvraag dankte de heer J. Drost (3) het dagelijks bestuur voor hun inzet en werkzaamheden.

15. De voorzitter sluit deze jaarvergadering met dank aan de deelname aan de diverse onderwerpen en wenst allen alle goeds en een wel thuis. Hierna liet adjudant F. Janssen film- en fotobeelden te zien van de viering van de Regimentsjaardag op 13 januari j.l. NB Tijdens het maken van deze notulen kon de penningmeester mij mededelen, dat ook weer voor het jaar 2006 een subsidie, gelijk aan voorgaande jaren, aan de Vosib GRPI is toegekend!

Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI

Garderegiment

1946-1950

Reünie Commissie

4e Bataljon

Reünie Comité 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene.

Voorzitter: J.K. Kerssemakers, Dr. Schaepmanplantsoen 9, 5707 EA Helmond.

Tel. 0492-524366

Secr./penm.: Th.J. van Alst, Nicolaas Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar. Tel. 0316-524002.

Kazerne contact: J.Th. Beckers. Mgr. De Haasstraat 27, 5521 TA Eersel. Tel. 0497-513218

M. W. Knoll, Schippersgildepad 42, 4105 TT Culemborg, Tel. 0345-520853.

B. Petersen, Kometenlaan 35, 4907 CC Oosterhout, Tel. 0162-456215.

Laatste reünie van de 2e compagnie

Tekst: Theo van Alst

De mannen van de (ex) kapitein van Besouw kwamen op dinsdag 4 april j.l. bij elkaar in de Harskamp. Vorig jaar had men besloten dit jaar voor de laatste keer een compagniesreünie te houden. Ex SMA Colenbrander had alles goed georganiseerd en kon een 20-tal veteranen en ook vele partners welkom heten. Helaas had een acht-tal Irene - mannen, wegens allerlei redenen afgezegd; meestal lichamelijke klachten. De stemming was uiteraard opperbest, vooral

J. van Beelen vermaakte zich prima, hij was ruim 20 jaar niet op een reünie geweest; een verloren schaap was teruggevonden! Martin van den Heuvel droeg een tweetal door hem gemaakte gedichten voor. Ook werd er natuurlijk een groepsfoto gemaakt.

Blanke mannen op het strand

De rijstmaaltijd liet zich, zoals wij in de Harskamp gewend zijn, heel goed smaken. Zelfs aan het eind kon iedereen geweldig lunchpakket meenemen. Vele belevenissen - van toen - kwamen uiteraard ter sprake; zoals bijvoorbeeld de landing op het eiland Madoera in november 1947 en aansluitend een vijfdaagse veldtocht naar het oosten van dit eiland. Toen wij daar waren kwamen schepen van onze Marine voor de kust. De communicatie was zo "belabberd", dat de matrozen niet konden geloven dat er blanke mannen op het strand liepen! Na een paar dagen kwamen zij bij ons. In 1948 beleefden wij een rustige tijd in de buurt van Modjokerto (ca. 70 km. vanaf Surabaya) in een

Allemaal op de groepsfoto in de Harskamp

oude kapotte textielfabriek liepen 's nachts de leguanen onder onze bedden door.

Groot verlof

De zwaarste tijd maakten wij in 1949 mee in en rondom Blitar - de geboorteplaats van Sukarno - globaal gelegen tussen Malang en Kediri. Wij be-manden zelfs een post welke alleen uit de lucht bevoorrad kon worden. Hier betreuren wij ook de meeste gesneuvelden. Al dit soort herinneringen komen weer boven als men met "ouwe jongens" bij elkaar komt. In een brief noemde de organisator deze dag het moment van: "Nu gaan we eindelijk met groot verlof".

De secretaris van de Reünie Commissie van het Bataljon, Theo van Alst, moest hem helaas deze stelling corrigeren, omdat de Bataljonsreünies voortgang vinden in Oirschot. Ieder jaar de eerste donderdag van oktober, met dodenherdenking en kranslegging enz. bij het "Irene"-monument. Hopelijk kunnen wij elkaar - en aldaar - nog vele jaren ontmoeten.

Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI

Reüniecommissie 5-GRPI

Secretariaat:

H.A.M. (Ine) Speelberg-Hermans

Eikenlaan 13, 6063 BM Vlodrop,

tel. 0475-404404

ine.speelberg@home.nl

Herdenking

Op maandag 14 augustus a.s. zal om 20.00 uur bij het Indië-monument te Nieuwerkerk aan den IJssel aan de Kerklaan, ter hoogte van nummer 42, de jaarlijkse herdenking plaats vinden van militairen en burgers die in de periode 1941-1951 zijn omgekomen in het voormaling Nederlands-Indië. Bij de namen op het monument, dat in 1998 werd onthuld, komt ook de naam voor van de soldaat 1 N.C. de Ridder van 5-GRPI, die op 6-4-1949 nabij Solok is overleden, na gewond te zijn geraakt bij gevechtshandelingen.

De herdenking begint om 19.45 uur met een samenkomst bij het gemeentehuis aan het Raadhuisplein 1.

Iedereen die daartoe in de gelegenheid is, wordt verzocht deze herdenkingsplechtigheid bij te wonen.

Kota Inten

De oproep in de Vaandeldrager nummer 77, voor een foto van de Kota Inten heeft vele reacties opgeleverd, waarvan wij er graag een paar op deze pagina plaatsen. Ik wil iedereen die gereageerd heeft hiervoor nogmaals hartelijk danken.

KOTA INTEN ===== betekent DIAMANTEN STAD.

Manschappen KOTA INTEN worden aan land gebracht.

KOTA INTEN terug in Rotterdam.
Aan de mast quarantainevlaggen wegens pokken.

Nieuws van het Zevende Bataljon, Bataljon Berdjalan

Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,

Jo van der Weerd, Voorzitter, Houttuinen Noord 33, 7325 RE Apeldoorn, tel. 055-3662338. Wim ter Horst, Secretaris/Penningmeester, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, tel. 0575-519207, wg.terhorst@chello.nl.

Willem Bruger, Worthrhedenseweg 73, 6991 DZ Rheden, tel. 026-4976857

Teus Meijer (Sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland), Orchislaan 10, 3233 VE Oostvoorne, tel. 0181-485089.

Postbankrekening: 4347 en Bankrekening: 43.89.98.499 beiden ten name van Bataljon Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.

Van de voorzitter

Tekst: Jo van der Weerd

Voor onze secretaris, Wim ter Horst en zijn vrouw Hetty was 8 mei 2006 een zeer belangrijke dag. Ze noemden het zelf "een mijlpaal in hun leven". Op die dag vierden ze hun 50-jarig huwelijksjubileum. In de uitnodiging schreven ze dat ze dit graag wilden vieren samen met hun kinderen, kleinkinderen, familie, vrienden en sobats. Het feest werd gehouden in, een hiervoor zeer mooie gelegenheid, Restaurant Grand Café Hoog Langen in Lochem.

Van 7GRPI was het bestuur en de reünied medewerkers met hun dames uitgenodigd, alsmede een aantal vrienden van Wim uit zijn Manokwarie-tijd, waaronder ook de (bijna) 88 jarige Henk Schrover met zijn vrouw Jacomine.

Door Gerrit van Munster werden oude herinneringen en anekdotes uit onze Indië - tijd vertolkt. Hij deed dat weer voortreffelijk. Wim en Hetty

kunnen terug kijken op een zeer geslaagde feestdag. Wij wensen ze nog vele jaren samen in goede gezondheid.

Penningmeester

De penningmeester van onze vereniging, Gijs Spaargaren, heeft zijn functie als penningmeester en bestuurslid moeten neerleggen. Deze taak komt nu weer terug bij Wim ter Horst. Het bestuur bestaat dus nu weer uit drie personen: Voorzitter: J. van der Weerd, Secretaris-penningmeester: Wim ter Horst, Lid: Willem Bruger.

Onze herhaalde oproep aan de leden, om zich op te geven voor het onderhouden van sociale contacten binnen ons bataljon, begint vruchten af te werpen. Voor Ermelo en directe omgeving heeft mevrouw P. van Gulik – Duburg zich aangemeld. Wij zoeken nog steeds mensen voor; Groningen, Friesland en Drenthe, Zuid- en Noord-Holland, Brabant en Limburg. Wij zoeken dus nog drie personen om de contacten in bovengenoemde regio's te onderhouden. Het verspreidingsgebied is te groot voor het bestuur, om alle sociale contacten zelf te onderhouden.

Door tussenkomst van onze sobat Teus Meijer kreeg ons bataljon weer een aardige financiële bijdrage van Shell. Al enkele jaren steunt Shell ons bataljon op deze wijze. Uit dank tank ik altijd bij Shell. (Zie ook de advertentie verderop in de Vaandeldrager)

Monument te Posterholt

Tekst: Wim ter Horst

Zoals in zoveel andere Nederlandse steden en dorpen is dit jaar op 30 april in het dorp

Posterholt (onder de rook van Roermond) een monument onthuld ter nagedachtenis aan die mannen uit de gemeente Ambt Montfort, waarvan Posterholt deel uitmaakt, die in WO II en in het voormalige Nederlands Indië het hoogste offer hebben gebracht, dat een mens kan brengen.

Het initiatief voor dit monument werd genomen door een drietal Indië Veteranen, t.w. Sjang Meijers(81), Nol Waegemans (80) en Harrie Sonntag (77). Harrie Sonntag is een lid van 7 GRPI en wij, als bestuur van de reünie commissie van dit bataljon zijn er trots op dat onze leden zich op plaatselijk niveau zo inzetten om iets dergelijks van de grond te krijgen. Ook Harrie heeft zich samen met zijn twee andere sobats sterk gemaakt om medewerking te verkrijgen van de gemeente, parochie en de plaatselijke ondernemers om een dergelijk monument in Posterholt te krijgen.

Er was zeventienduizend euro nodig en uiteindelijk kwam dat bedrag op tafel. Bij de H.Matthiaskerk was nog een plantsoentje vrij en de saamhorigheid in het dorp was groot. Zo leverde de plaatselijke steenhouwer een zwart granieten gedenksteen (voor een vriendenprijsje) en nam daarnaast de kosten van de sokkel voor zijn rekening. Een andere firma zorgt voor de bestrating rondom het monument en bijna heel ondernemend Posterholt draagt bij aan het project van de Oud-Strijders.

Links vooraan met Irene Embleem Harrie Sonntag

Ook de jeugd van Posterholt en omgeving wordt zoveel mogelijk betrokken bij de onthulling , de instandhouding en de betekenis en waarde van een monument als dit. Zo gaat Nol Waegemans nog regelmatig de scholen langs om zijn verhaal te vertellen en het blijkt temeer uit het navolgende gedicht, dat werd voorgedragen door een tienjarige scholiere uit het dorp.

Gedicht: Ode aan de veteraan

*Zeg veteraan, vertel me eens, wat moest je doorstaan?
Welke weg ben jij al, heel vroeg in je jeugd moeten gaan?
In dienst van het vaderland, je wist niet beter, je bent
gegaan!
Maar wat heb je daar allemaal moeten doorstaan?*

*Zeg veteraan, vertel me eens, hoe is je leven verder
gegaan?*

*Heb je nog vaak oog in oog met al die herinneringen
gestaan?*

*Jij kwam weer terug veteraan, maar waar zijn je
kameraden gebleven?*

*We hebben hen nooit meer terug gezien, ze hebben hun
leven voor vrijheid gegeven!*

*Zeg veteraan, vertel me eens, wat is er van jou geworden
jaren later?*

*En hoe leef je nu, wat gaat er door je hoofd en komt weer
boven water?*

*Niet iedereen zal het kunnen begrijpen, ben je daarom
soms zo stil?*

*Je hebt je plicht gedaan ver van huis, maar het was een
bittere pil.*

*Zeg veteraan, je hoeft niet alles te vertellen, de stilte zegt
soms ook heel veel !*

*Het drama dat mensen elkaar kunnen aandoen, van dood
en leven, en daarin jouw eigen deel.*

*Een nieuw monument vandaag met namen van vrienden
ons voorgedaan.*

*Een plek om voortaan ook hier naast de kerk bij stil te
staan.*

*Zeg veteraan, je hoeft niet alles te vertellen, wij willen
samen bidden en je steunen,*

*God vragen om vrede en geluk, en om eeuwige rust voor
doden en voor jou
een schouder om te leunen.*

*Wij bidden om rust voor hen die vielen, om leven in geluk
bij God nu thuis gekomen.*

*Wij noemen hun namen, wij voelen de pijn, van een
volmaakte wereld zullen wij blijven dromen.*

*Zeg God, vertel me eens, was dat alles nu echt nodig, had
het niet anders kunnen gaan ?*

*Geef ons de moed en de kracht om in de toekomst in
vrede met elkaar te kunnen bestaan !*

S – Ireentje nr.61

Contactblad van het 6e Bataljon Garderegiment “ Prinses Irene “

Reüniecomité

Het reüniecomité wordt gevormd door:

Jan Elbers, Kluizeweg 264, 6815 EJ Arnhem, tel 026-3514227.

Harry Vleeming, St. Willibrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort tel.026- 3118271.

Piet Peters, Kasteelsepad 7, 6686 EX Doornenburg. tel. 0481-423410.

Rekening bij de Rabobank, Arnhem onder nr. 15.86.65.996, alsmede een girorekening onder nr. 19.30.405.

Beide rekeningen staan ten name van het Reüniecomité 6e Bataljon GRPI

6 december 1949: i.v.m. doorlichting naar Batavia, we maken er gezellige dag van.

In Memoriam:

Tekst: Jan Elbers

Helaas moeten wij dit S - Ireentje starten met vermelding van het overlijden van de voor ons Bataljon en reünie - comité belangrijk geweest zijnde personen.

Op 10 april 2006 is op de leeftijd van 78 jaar overleden Leen Lugthart. In het verleden heeft Leen een aantal jaren deel uitgemaakt van het comité. Hij heeft daarin zijn bijdrage geleverd aan de organisatie van onze reünies.

Op Goede Vrijdag 2006 is in zijn slaap op 91 jarige leeftijd overleden Kapitein Voskamp .

Hij had de leiding van het bataljonsbureau in de tropen en was tevens kapitein-adjudant van overste de Leeuw.

Wij wensen de nabestaanden veel kracht en sterkte toe om het verlies van een dierbare te verwerken.

Door het overlijden van Fred Muskee, bestaat het comité thans uit slechts 3 personen. Wij hebben dringend versterking nodig en doen daarom een dringend beroep op onze sobats om zich aan te melden bij Jan Elbers. Onze voorkeur gaat uit naar een kandidaat, die woonachtig is in de omgeving van Arnhem; dit i.v.m. te houden vergaderingen.

Goede wensen

Van onze sobat Hofstede ontvingen wij goede wensen voor het nieuwe jaar en hij liet dit vergezeld gaan van een foto gedateerd 6 december 1949, waarop diverse bataljonsvrienden staan afgebeeld. Het leek ons een goed idee om deze foto hier te plaatsen en sobat Hofstede voor toezending te danken.

Reünie

op 21 september 2006

De leden van het comité zijn volop bezig met de voorbereiding voor onze twintigste reünie. Binnenkort zullen de sobats een uitnodiging in hun brievenbus kunnen verwachten. Hierin staat onder meer de dagindeling vermeld.

De bootreis

Tekst Fred Muskee

Na 14 dagen quarantaine in de Harskamp, gingen wij met de trein naar de boot. Vele leuzen, op de trein gekliederd, moesten de indruk geven dat wij stonden te popelen naar Indonesië te gaan. Het was beslist geen cruisschip waarmee wij naar Indonesië gingen.

De Waterman was een vrachtschip waarvan de ruimen waren omgebouwd tot slaappleatsen. Links en rechts waren opklapbare stretchers gemonteerd. Tot meer dan zes hoog. Tussen deze twee rijen stretchers was de ruimte voor de plunjezakken. Je moest er overheen klimmen om bij je slaappleat omhoog te klauteren. Het slechte weer in de golf van Biskaje maakte alles nog veel erger. Door terugkaatsing kwamen de golven uit verschillende richtingen. Hierdoor werd de zee erg onrustig. Het schip rolde en stampte hevig. Enkelen raakten gewond bij een te harde confrontatie met een waterdichte deur, of ander obstakel. Wij leerden snel het verschil tussen loef- en lijzijde. Door zeeziekte overgeven en dat doen naar de loefzijde, vergeet je nooit meer. Het aanzien van de eetzaal veranderde snel. Het begon met de eerste, die zijn eten niet op zijn bord kon houden in verband met het stampen van het schip. De grond werd glad en daar gleed de tweede op uit. Na enkele ogenblikken was de chaos compleet, ook al door het "terugbrengen" van de vorige maaltijd. Aan het begin van de eetzaal moest je uitrekenen hoe je het beste kon glijden. Op het moment dat je langs de eettafel glibberde moest je vlug het etensplateau neerzetten en proberen een schoon plekje te vinden. Dan deed je iets wat op eten leek. De kok had maar voor een kwart gekookt, maar hij hield veel over.

Na Kaap Finistère gepasseerd te zijn, ging het

Dit was 'm dan, de "Waterman"

schip in een grote boog langs Portugal en draaide om Kaap St. Vincent richting Straat van Gibraltar. Er waaide een koude Atlantische wind. Ondanks dat kregen wij de opdracht twee uur later in tropenuniform op appèl te zijn. Er werd gemopperd over kou lijden en ze hebben weer wat. Toen wij aangetreden stonden, bleek het warm te zijn. Wij konden genieten van het Middellandse zeeklimaat. Verder zagen wij vliegende vissen en zeeschildpadden, die aan de oppervlakte dreven. Zo koersten wij naar het Suez kanaal.

Iedereen weet nog van de goochelaar, die overal kuikentjes vandaan toverde en jongens die naar geld doken, dat in het water werd gegooid. Eindelijk konden wij doorvaren en kwamen in de Rode zee.

Ongelooflijk, wat heet was het daar. Het schip was bestemd voor de Noord-Atlantiek.

Het koelsysteem en de ventilatie waren onvolgende voor, de tropen, met de brandslangen werd het schip enigszins koel gehouden.

Na straat Babelmandeb (tranendal) gepasseerd te zijn, gingen wij van het tropisch zeeklimaat genieten in de Indische oceaan. Eindelijk naderden wij Tandjong - Priok. Toen wij van de boot gingen wisten wij dat wij landrotten waren.

Het Indonesische avontuur kon beginnen.

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

Voorzitter: Kolonel Arie Vermeij, Waterruit 56, 2804 PD Gouda,
Secretaris: Majoor Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom
Penningmeester: Nicole Hooft, Angoulemehof 24, 5627 LH Eindhoven

Fuseliers op Cyprus: UNFICYP-3

**Tekst: Kol der Fuseliers, Arie Vermeij Voorzitter
Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI**

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI en per nummer belichten wij een missie van onze (toekomstige) leden. In dit nummer blikken wij terug op de missie van de 13 Brigadepantser-luchtdoelartilleriebatterij met daarin opgenomen het tweede mortierpeloton van 17 Painfbat GFPI.

Verenigingsnieuws

De volgende ontwikkelingen en nieuwtjes willen wij u vanuit het bestuur van de VVVGFI melden. Ten eerste zullen de vice-voorzitter Ikol Henk Laurens en de secretaris maj Andy van Dijk mijn taken als voorzitter waarnemen gedurende mijn komende uitzending vanaf 4 juli als Deputy Commander van Regional Command South in Afghanistan.

Ten tweede zijn wij als bestuur op het moment van schrijven van deze rubriek druk met de organisatie van de eerste VVVGFI-reünie op vrijdag 16 juni 2006, 10 jaar na IFOR-2 (de eerste grote missie van het gros van 17 Painfbat GFPI). Als dit nummer op uw deurmat valt, hopen wij met genoeg te kunnen terugblikken op een geslaagde reünie. (Een uitgebreid verslag vindt u in Vaandeldrager 79 van september).

Op 29 juni (de verjaardag van Prins Bernhard) wordt ook dit jaar de veteranendag georganiseerd. Dit jaar wordt u ook in staat gesteld om deel te nemen aan het defilé door Den Haag; kijk

voor nadere informatie op onze website.

Ook is het dit jaar mogelijk voor veteranen (met veteranenpas) om in detachementverband deel te nemen aan de 4-daagse van Nijmegen (bij voldoende aanmeldingen). Mocht je belangstelling hebben, geef je dan op via het gastenboek op onze website. Dus surf naar www.vvvgfi.nl en vind via het gastenboek ook oude kameraden terug.

Afgelopen jaar zijn wij gestart met de werving van leden onder de eenheden die alleen tijdens de uitzending het invasiekoord mochten dragen. Dit blijkt een moeizaam proces te zijn, maar het loont de moeite. We roepen nog steeds iedereen op: kijk om je heen, stuur de wervingse-mail die je ontvangt door naar de 'maten van de betreffende uitzending'. Vooral de benadering van de BBT'ers die de KL al hebben verlaten, vergt enige moeite, die zeker wordt beloond met enthousiasme. Een andere optie is dat je allemaal een paar adressen aan ons doorgeeft of ons e-mailadres aan potentiële leden.

Maak al die kameraden die ooit samen met ons op uitzending gingen lid van de VVVGFI! Ook al be- seffen we het nu nog niet allemaal zo, maar over 10 tot 20 jaar hebben we zeer waarschijnlijk behoefte aan een netwerk van kameraden, zoals de VVVGFI. Als voorbeeld durf ik de UNIFIL-veteranen te noemen; ook voor die mannen is het een heel moeizaam proces om elkaar nu nog te vinden (en ik spreek ook uit die ervaring). Laten wij hier onze les uit leren!

Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGFI, kan dat bij onze secretaris vvvgfi@home.nl of surf naar onze website www.vvvgfi.nl.

Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie; geef je nieuwe adres door als je verhuist!

Ten slotte bedank ik iedereen voor alle felicitaties en andere blijken van waardering die ik mocht ontvangen ter ere van de aan mijn verleende Koninklijke Onderscheiding.

(Ook de redactie van de Vaandeldrager feliciteert de voorzitter van de VVVGFI van harte met de K.O.)

Fuseliers op Cyprus

**Tekst: majoor Wils Hein – commandant 13
Brigpaluabt “YPENBURG” (1997-2000)**

Inleidend

Reeds sinds 1964 is een aanzienlijke troepenmacht van de Verenigde Naties (VN) gestationeerd op het eiland Cyprus om, destijds verspreid over het gehele eiland, een bemiddelende rol te spelen in de immer gespannen houding tussen het Griek-Cypriotische en Turks-Cypriotische deel van de bevolking. Deze spanning escaleerde met de Turkse invasie op het eiland tijdens de zomer van 1974. Nadat een staakt-het-vuren was overeengekomen, werd tussen beide militaire partijen een stuk niemandsland gecreëerd (bufferzone). Deze bufferzone zou slechts toegankelijk zijn voor VN-militairen, die door patrouillegang en het bemannen van observatieposten (OPs) als taak hadden toe te zien op de naleving van de staakt-het-vuren-overeenkomst en hervatting van de vijandelijkheden te voorkomen. Nu, ruim dertig jaar later, zijn slechts cosmetische aanpassingen op het exacte verloop van de destijds vastgestelde bufferzone gedaan en bestaat de VN-troepenmacht uit ongeveer 1200 militairen van ruim 20 verschillende nationaliteiten. Het merendeel van deze militairen verricht taken in de bufferzone, die zich van west naar oost over het eiland uitstrekt over een lengte van ongeveer 200 kilometer en in breedte varieert tussen de 5 kilometer en 3 meter (in het gedeelde centrum van de stad Nicosia) en waarin 146 OPs zijn opgenomen.

Halverwege de jaren negentig werd in overleg tussen Groot-Brittannië en Nederland overeengekomen, dat Nederland voor drie jaar (medio 1998 tot medio 2001) een militaire bijdrage zou leveren

Patrouille lopen op Cyprus

aan deze troepenmacht met de naam: United Nations Forces In Cyprus (UNFICYP). Deze Nederlandse bijdrage van compagniegrootte zou haar taken gaan uitvoeren onder Brits regiments-commando. De totale bufferzone was destijds namelijk verdeeld in een drietal sectoren: sector 1 (west), bemand door Argentijnen, sector 2 (centraal), bemand door Britten en Nederlanders en sector 4 (oost), bemand door Oostenrijkers, Hongaren en Slovenen.

Voorbereiding en inzet

Eind 1998 werd 13 Brigpaluabt “YPENBURG” aangewezen zich op te gaan werken om de derde rotatie van deze Nederlandse bijdrage in te vullen als 1 (NL) VN Compagnie UNFICYP-3 voor uitzending in de periode juni 1999 tot december 1999. Het overgrote deel van de benodigde personele bezetting kon de batterij uit haar organieke bestand vullen. Een deel van het tekort was ontstaan door de levering van een tiental kaderleden en kanonniers van deze eenheid aan de uitzending SFOR-5 van 17 Painfbat GFPI. Binnen de brigade werd overeengekomen het tekort van 13 Brigpaluabt voor de uitzending naar Cyprus in te laten vullen door veertien Fuseliers van het 2e mortierpeloton. Reeds vanaf het begin van de opwerkperiode (februari) werden zij opgenomen in de batterij en in overleg met hun Sm van Horen verdeeld over een tweetal pelotons. Een deel van de Fuseliers is ingedeeld geweest bij Falcon Troop, een van de drie pelotons, waarbij de batterij haar deel van de bufferzone diende te bewaken. Dit peloton bestond uit een commandant en drie groepen van 10-12 man. De taak van deze groepen bestond uit het bemannen van de

OPs en het patrouilleren (met voertuig, fiets of te voet) van hun deel van de bufferzone. Een groep vervulde in principe vijf dagen een dagdienst, vervolgens vijf dagen een nachtdienst, waarna ze vijf dagen ter beschikking stonden van hun commandant. In deze laatste vijf dagen bestond eventueel de mogelijkheid deel te nemen aan meerdaagse (sport)cursussen of het genieten van een 48-uurs verlof pas.

De overige Fuseliers waren ingedeeld bij een multinationale eenheid, de Mobile Force Reserve (MFR). Deze eenheid van compagnie-grootte bestond uit een drietal volledig multinationale pelotons, waarin tot en met groepsniveau alle aanwezige nationaliteiten waren vertegenwoordigd. Zo bestond een groep van deze eenheid bijvoorbeeld uit een Nederlandse commandant, een Argentijnse plaatsvervanger en acht soldaten van Nederlandse, Britse, Argentijnse, Hongaarse en Oostenrijkse nationaliteit. De reden van deze verregaande multinationaliteit was gelegen in de primaire taakstelling van de eenheid. De MFR was namelijk de mobiele reserve van de Force Commander zelf, die hij, eventueel uitgerust met pantserwagens, te allen tijde vrij kon inzetten over de gehele lengte van de bufferzone. Inzet van slechts delen van deze reserve door de Force Commander betekende dus een inzet van alle nationaliteiten, vertegenwoordigd in UNFICYP.

Patrouille op de fiets

Tenslotte

Reeds in de voorbereidingsperiode bleek dat de Fuseliers een welkome aanvulling vormden voor de uit te zenden eenheid en door de bovenvermelde indeling snel werden opgenomen in de (grotendeels) organieke groepen van 13 Brigpaluabt. Tijdens de inzet op Cyprus bleek daarnaast dat zij op uitstekende en correcte wijze hun opgedragen uitvoerden en hebben bijgedragen aan een geslaagde missie. Ik kijk dan ook mede daardoor met veel plezier en gepaste trots terug op een periode waarin ik commandant van kanonniers en Fuseliers heb mogen zijn.

Provinciale Dodenherdenking in Brabant zeer indrukwekkend

Tekst: Maj der Fuseliers, Emil Kaspers

Willibrorduskerk in Waalre overvol

Donderdagavond 4 mei vond de 62e herdenking plaats van alle Brabantse gevallen militairen en verzetsmensen. De Stichting Herdenking Brabants Gesneuvelden had daarvoor vele uitnodigingen gestuurd aan nabestaanden, jeugd, kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders, militaire en burgerlijke autoriteiten en stichtingen en verenigingen die gerelateerd zijn aan oorlog, verzet en bevrijding. Ook de VVVGFPi was uitgenodigd om de herdenking bij te wonen.

Om 19.15 uur opende het Willibrorduskoor uit Waalre de plechtigheid met het lied 'Licht', waarna de voorzitter van de Stichting Herdenking Brabants Gesneuvelden, de heer W. Bannenberg, de vele aanwezigen welkom heette. Niet alleen in het Nederlands, maar ook in het Engels, en voor de gasten uit Tsjechië eveneens in hun landstaal. Het gaf hem voldoening te zien dat zo velen naar Waalre gekomen waren om de doden van oorlogsgeweld te herdenken. Vervolgens droegen twee leerlingen van basisschool St.-Christoffel uit Aalst een gedicht voor over vrede en vrijheid. Na een muzikaal intermezzo van Stef Bazelmans

met dwarsfluit namen de Vaandrighs van de Gilden met hun vaandel plaats op het priesterkoor en sprak Monseigneur R. Ph. Bär de aanwezigen toe. Zijn toespraak werd afgesloten door het koor met 'Ave Verum'.

Last Post

Om 20.00 uur bracht Bert Bakker de 'Last Post' ten gehore, gevolgd door twee minuten stilte. Daarna zongen de aanwezigen het Wilhelmus. Monseigneur drs. A.L.M. Hurkmans van 's-Hertogenbosch sprak de slotbede. Hierna trok een stille stoet vanuit de Willibrorduskerk via de Markt naar het kleine Willibrorduskerkje, wat is ingericht als provinciaal monument voor de Brabantse slachtoffers. De NATRES zorgde voor de afzetting van het pad. Alle namen van gevallen verzetsmensen en militairen zijn aangebracht in rouwborden aan de wand, en centraal in het kerkje ligt het graf waar één van de gevallen zijn laatste rustplaats heeft gevonden. Autoriteiten, deputaties, nabestaanden en overige belangstellenden brachten een eenvoudige groet bij dit graf, legden bloemen of een krans.

Na afloop was er een sfeervolle bijeenkomst met een drankje.

De delegatie van de VVVGFPi bij de Dodenherdenking in Waalre

Opvallend veel jonge mensen waren bij de plechtigheid in Waalre aanwezig. Ook leerlingen van basisschool St.-Christoffel uit Aalst en een grote groep jeugdigen uit het Tsjechische Nové Mesto waren aanwezig. Mede dankzij subsidie van het Prins Bernhard Cultuurfonds Noord-Brabant werd het jongerenbezoek van 15 leerlingen en een docent van het Peellandcollege uit Deurne mogelijk gemaakt.

De VVVGFPi werd vertegenwoordigd door twee leden van het bestuur, majoor der Fuseliers Emil Kaspers en Mevrouw Nicole Hooft. Hopelijk kunnen we volgend jaar met vele van onze jonge veteranen aanwezig zijn, het is zeer zeker de moeite waard.

'Uw vrijwilliger weet ook veel over energie.'

Het Shell Vrijwilligersfonds
Op vrijwilligers kun je bouwen. Hun inspanningen voor verenigingen, instellingen en stichtingen zijn goud waard. Een van uw vrijwilligers werkt bij Shell in Nederland. Dat waardeert Shell zeer. Want juist maatschappelijke en sociale inzet maakt onze medewerkers completer en meer betrokken. Het Shell Vrijwilligersfonds doet donaties aan instellingen waar medewerkers van Shell als vrijwilliger actief zijn. Ook u helpen wij graag!

Invest in Social Energy
www.shell.nl/socialinvestmeent

Stichting Fondsenwerving Militaire Oorlogs- en Dienstslachtoffers.

S F M O

Alle veteranenverenigingen van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene ontvangen jaarlijks een subsidie van bovengenoemde stichting.

Deze stichting verkrijgt haar middelen uit de opbrengsten van de **Bank-Giroloterij**.

Uw deelname aan deze loterij wordt vanaf deze plaats dan ook van harte aanbevolen.

Regimentsflitsen

Van de Regimentscommandant

“Kuikentje is inmiddels jonge haan”

**Tekst: Lkol der Fuseliers, Tim Luiten
Bataljons- en Regimentscommandant**

In de vorige Vaandeldrager meldde ik met betrekking tot de missie naar Afghanistan dat het ei gelegd was, maar nog niet uitgebreed. Nu zien we dat het ei is uitgebreed en dat het kuikentje eerst nog wat onzeker op zijn pootjes stond, maar zich inmiddels heeft ontwikkeld tot een jonge haan! 17 Painbat G.F.P.I. gaat eind dit jaar in zijn geheel op uitzending. Eerst zal de Charlie Compagnie vanaf november in Bosnië gaan opereren onder EUFOR en vervolgens zal de rest van het bataljon als Battle Group (BG) van de tweede rotatie van de Task Force Uruzgan, rond december de taak van 12 Infbat in Uruzgan overnemen.

Opwerkprogramma

Sinds enkele weken is het opwerkprogramma goed op gang gekomen. Met de komende missie voor ogen wordt er druk geoefend, geschoten en op cursus gegaan. De lust van een tweede rotatie is dat je niet de inspanning hebt van de eerste club, om veel wielen opnieuw te moeten uitvinden. Dankbaar maken we gebruik van de ervaringen die onze voorgangers nu in hun opwerkprogramma opdoen. De last van de tweede rotatie is dat de aandacht begrijpelijk vooral uitgaat naar de eerste rotatie. Dit betekent dat het soms vechten is om de nodige schaarse middelen te krijgen die nodig zijn voor het opwerken. Echter met het naderen van de vertrekdatum van de eerste rotatie lukt het ons gelukkig steeds beter om de nodige aandacht te krijgen.

Vergis u niet: met nog een zomerverlof van ongeveer 4 weken, een integratieoefening van drie weken en enkele weken invliegen in het operatie-

Er wordt druk geoefend, geschoten en op cursus gegaan

gebied, is er verrassend weinig tijd over om invulling te geven aan het programma. Beter gezegd: we zien meer onderwerpen die we zouden willen behandelen dan dat er tijd is dat te doen. Een goed militair wil altijd meer beoefenen dan dat de beschikbare tijd hem toe staat. Om te voorkomen dat er een uitzending vóór de uitzending ontstaat, moeten er soms keuzes gemaakt worden. Dat er een duidelijke prioriteit ligt bij de voorbereiding op de uitzending mag geen verrassing zijn.

Organisatie rondom de uitzending

Naast het opwerkprogramma zelf vraagt ook de organisatie rondom de uitzending veel aandacht. Er moet veel geregeld worden en nog niet alles is duidelijk. Een aantal beslissingen staan nog voor de deur zoals de precieze omvang van de BG en het daarbij behorende materieel. Ten aanzien hiervan vraag ik het personeel al een aantal maanden om geduld en dat is op dit moment niet anders. Er wordt elke keer meer duidelijk, maar nog niet alles is kristalhelder. Dat zal ook zo blij-

ven totdat we uiteindelijk aankomen in het uitzendgebied en zelfs dan zullen er wellicht zaken zijn waar we ons vragen bij stellen. Zie dat dan maar als iets dat onherroepelijk samenhangt met het zijn van militair. Een bekend militair denker zei: "oorlog is chaos". Alhoewel de komende mis-sie geen oorlog is gaat dit gezegde ook nu op. Een militair wordt getraind in het omgaan met onzekerheden. Wat dat betreft trainen we ons voortdu-rend. Het mooie is dat die militair daar mee weet te leven omdat hij van zichzelf weet dat hij waar-toe hij in staat is. Hij of zij weet dat er in onzekere omstandigheden gehandeld wordt zoals er ge-leerd en getraind is. Daarom is training in ver-schillende verrassende en onzekere omstandig-heden ook zo belangrijk. Het maakt niet uit wat zich voordoet, wij weten altijd te handelen! Het is Kip of Konijn.

Echo Compagnie

Na de formeringen van de verschillende uitzend-eenheden (EUFOR en ISAF) zal er bij het bataljon een na-detachement worden gecreëerd. Het na-detachement zal personeel herbergen dat niet mee op uitzending gaat (waarvan bijvoorbeeld de functies niet voorzien zijn in de uitzendorganisa-

ties) of dat gedurende de uitzending binnen-stroomt. Deze eenheid wordt de Echo Compagnie genoemd en zal onder leiding staan van kapitein Ferry Du Pree. De Ecie zal gedurende de uitzen-ding van de rest van het bataljon, de eer van het Regiment in Nederland hoog houden en daar waar mogelijk worden bijgestaan door de 13 Brigadestaf- stafcompagnie. U zult echter begrij-pen dat de mogelijkheden van de Ecie niet zo groot zijn als die van het bataljon en daarvoor vraag ik alvast uw begrip.

Uitdagende tijd

U leest het; het Regiment staat voor een uitdagen-de tijd. Het bataljon zal eind dit jaar op verschil-lende locaties zitten en de Regimentsjaardag zal worden gevierd op plaatsten met bijna exotische namen: Tarin Kowt, Banja Luka, Derah Wood en Oirschot. Wellicht is de 'footprint' van het Regiment nog nooit zo groot geweest. Gelukkig is dit wel wat ons aan elkaar bindt. Met de hulp van onze collega's van de verbindingen zullen we zelfs dan nog met elkaar contact onderhouden en laten zien hoe wij op de jaardag het Regiment hoog houden. Volo et Valeo!

Regimentskalender 2006

DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE	BIJZONDERHEDEN
12-13 aug	Kinderweekend	Oirschot	Leden Officieren en Onder Officieren Verenigingen
13 aug	Bataljons(kader) BBQ	Oirschot	
17-18-19 aug	Bezoek Wolverhampton	UK	Det volgt , POC Kap Latour
06 sep	Bevrijding Beringen	Beringen	BC, BA+ Oud-strijders (POC kap Dupree)
07 sept	ROOV borrel	Oirschot	
07 sep	Herdenking Indië monument	Roermond	RC, Oud-strijders GRPI en C SSVOSTCIE
13 sept	Beëdiging + Koordenuitreiking	Colijnsplaat	initiatief C Ccie, uitzendvlag C cie, vaandelwacht Acie
18 sep	Herdenking/defilé bevrijding Eindhoven	Eindhoven	Oud-strijders KNBPI, geen deelname detachement "Jonge Veteranen GFPI
19 sep	Prinsjesdag	Den Haag	Vaandelwacht Bcie ,det Ccie+Brgstcie
21 sept	Reünie 6 GRPI	Oirschot	6e bat GRPI/del bat Nadet +Uitzendvlag nadet,Vaandel Acie
21 sept	Regimentsdiner GFPI	Oirschot	Leden VVOGFPI & genodigden (eerste week integratieoefening)
5 okt	Reünie 4 GRPI	Oirschot	4e bat GRPI/del bat Nadet + Uitzendvlag nadet,Vaandel wacht Brig stcie
11 okt	Reünie 7 GRPI	Oirschot	7e bat GRPI/del bat Nadet+ Uitzendvlag nadet, Vaandel wacht Brig stcie
26 okt	ROOV borrel	Oirschot	Rodepattendag / indrinken
27 okt	Koorduitreiking BG	volgt	Uitzendvlag Acie,Vaandel, Acie (BG koorduitreiking)

Verenigingsvlag overgedragen aan de Regimentsverzameling

Tekst: Hans Sonnemans

Het was een bijzonder moment, na afloop van de traditionele dodenherdenking tijdens de reünie van de Vereniging van Oud-strijders van de Kon. Ned. Brigade Prinses Irene. Nog éénmaal stond de verenigingsvlag met vlaggendrager Theo van Liempt opgesteld bij een ceremonie: langs de uitzendvlag en het Vaandel van het Garderegiment. Voorzitter Ruud Hemmes verzocht Van Liempt naar voren te komen en nam de vlag van hem over. Theo van Liempt werd bedankt voor bijna 20 jaar trouwe dienst, duidelijk een emotioneel moment voor hem. Na al die jaren is ook voor hem het dragen van de vlag te zwaar geworden. Een opvolger is er niet, dus besloot het bestuur van de vereniging de vlag over te dragen aan de regi-

Regimentscommandant Luiten neemt bijzondere vlag in ontvangst

mentsverzameling. Regimentscommandant Tim Luiten nam de bijzondere vlag in ontvangst. De vlag is in 1987 aangeboden tijdens de jaarlijkse reünie van de vereniging. De kosten hiervan, destijds f. 750,--, kwamen voor rekening van een Brigadelid uit Congleton. Bij een dergelijke vlag behoort natuurlijk ook een uitrusting, bestaande uit een bandelier en handschoenen. Brigadegeneraal bd Jhr. Jan Beelaerts van Blokland sponsorde dit uit eigen zak. Theo van Liempt werd de vaste vlaggendrager. Bij vele ceremonies en herdenkingen was de vlag present. In de regimentsverzameling zal dit relikwie van de vereniging een passende plaats krijgen.

Bronzen medaille voor Kpl1, Carlo Kluijtmans

Tekst: AOOI der Fuseliers, Paul Paijens

Een unieke gebeurtenis voor de SSVOSTcie van 17 Painbat GFPI. Een uitreiking van een bronzen medaille. Nu denkt u natuurlijk, "wat is daar zo bijzonder aan?", er zijn er elk jaar wel een paar. In dit geval gaat het over onze kpl1 berger. Binnen onze compagnie is hij het eerste niet-kaderlid die zijn bronzen medaille krijgt. Dus vond de commandant SSVOSTcie, majoor Diesch dat er een bijzonder compagnieappel voor deze gelegenheid moest plaats vinden. Na een korte plechtige ceremonie schetste majoor Diesch in het kort de loopbaan van Kluijtmans. Ooit begonnen als een echte dienstplichtige en na zijn nummer proberen te aarden in de burger maatschappij. Het bloed kruipt echter waar het niet gaan kan. Carlo meldde zich weer aan als BBTer en kwam na diverse functies bij onze compagnie terecht. Daar heeft hij een jaar of zeven gediend als YPR-berger. Dit wil dus zeggen dat iedereen uitermate tevreden over Carlo, is anders blijf je niet zolang bij de compagnie. Ik heb ook nog nooit gehoord dat iemand te

Carlo Kluijtmans, zijn vriendin Kim en majoor Patrick Diesch

vergeefs een verzoek bij "den Kluijt" deed voor een reparatie, berging of een ander wazig verzoek van de CA. De dienst leverde Carlo nog iets van veel meer waarde op. Hij leerde zijn vriendin (Kim) bij ons kennen. Beiden zouden na afloop van hun contracten samen op wereldreis gaan. Maar na herhaaldelijk verzoek van diverse kaderleden is hij nu toch overstag gegaan en gaat het proberen op de KMS. Toch gaat de wereldreis door want dat stond nu eenmaal vast en dus zullen zij dit jaar vertrekken. Carlo komt echter eerder terug om bij aanname de KMS- opleiding te volgen. Na de happening was er een druk bezochte receptie waar veel oude herinneringen werden opgehaald in onze bataljonsbar "Congleton". Kim en Carlo veul plezier op oewe reis en suczeven met je opleiding. We krijgen dan vanzelf weer een uitnodiging voor de 24 jaar.

B/Eagle-compagnie werkt zich op voor uitzending naar Uruzgan

Skills and drills oefenen

**Tekst: Kapitein der Fuseliers, Lenny Hazelbag
Commandant B/Eagle-compagnie**

Het bataljon staat midden in het opwerkprogramma voor de uitzending naar Uruzgan. Dat het een drukke periode is zal blijken uit het onderstaande relaas. Zomaar een paar weken uit het opwerkprogramma van de B/Eagle-compagnie waar een groot beroep wordt gedaan op de flexibiliteit en loyaliteit van ons personeel.

In week 16 (17 t/m 23 april) werd na de Paasdagen begonnen aan een kazerneweek. In eerste instantie stond de Basis Helikopter Training gepland, maar dit kon helaas niet doorgaan en werd het rooster veranderd in een kazerneweek.

Hoewel we dan op de kazerne zijn worden deze weken als het drukst ervaren. Lessen in het kader van het opwerkprogramma (wapenleer, verbindingen, ZHKH, etc.) worden afgewisseld met schietdagen op de garnizoensschietbaan, fysieke training en het aanleren van drills te velde. Om de

‘uitzending’ voor de uitzending te voorkomen, wordt tijdens dergelijke weken alleen overdag van het oefenterrein gebruik gemaakt. Tevens diende de compagnie in deze week te verhuizen naar een ander legeringsgebouw.

Oefenweek in Arnhem

In week 17 (24 t/m 30 april) stond een oefenweek in Arnhem op het programma. De eerder genoemde Basis Helikopter Training (BHT) was naar deze week verschoven. De BHT is een cursus voor in principe iedere luchtmobiele militair, maar in het kader van deze uitzending dient ook ons personeel daarin te worden opgeleid. De militairen leren in twee dagen de procedures voor in- en uitstijgen onder alle omstandigheden (ook bij winterse omstandigheden en bij extreme stofvorming, de zogenaamde White and Brown out conditions), gevaarlijke punten van de helikopters, noodprocedures enzovoort. Daar de eenheid in meerdere slagen werd opgeleid, was een wisselprogramma gemaakt waarbij ook onderdelen als huizen zuiveren in Oostdorp, fysieke training, drills te velde, training voor de gelegenhedswaarnemers, zuiveren van loopgraven en de aanval op een versterkte vuurpositie de revue passeerden. Tevens trouwde tltnt Van de Wel op dinsdag 25 april. Natuurlijk was een afvaardiging van kader en manschappen aanwezig. Op diezelfde dag vond ook de Voorlichting Toekomstig Onderdeel plaats. De voorlichting is bedoeld voor soldaten in opleiding bij het schoolbataljon en bestemd voor ons bataljon. In een programma van een aantal uren krijgen zij een beeld van het leven, materiaal, oefeningen, traditie en eigenaardigheden van onze eenheid. Deze keer viel de B-compagnie de eer te beurt om de rondleiding te verzorgen. Terwijl de compagnie op oefening was, namen de achterblijvers deze taak voor hun rekening. De week werd na terugkomst op de kazerne

Afwisselend schietprogramma in Bergen

afgesloten met een glaasje Oranjabitter en een toast op onze vorstin.

Schietprogramma in Bergen, Duitsland

In week 18 werd door bijna iedereen genoten van een verdiend verlof. Bijna iedereen, want voor een deel van de compagnie was maandag 1 mei nog een opleidingsdag BHT.

Maandag 8 mei reisde de compagnie af naar het schietterrein Bergen in Duitsland voor een schietprogramma van een week met een ambitieus aantal schietbanen. Afwisseling tussen 'uitgestegen' banen en banen voor de YPR-pri, dag en nacht schieten, gecombineerde oefeningen voor een infanteriepeloton en het mratpeloton, diverse niveaus, kortom, iedereen had er zin in. Het weer was erg goed, te goed zou later blijken. In deze week, maar ook de weken ervoor had het niet geregend en daardoor was het binnenterrein erg droog. Al snel stond het oefenterrein door het schieten op diverse plaatsen in brand en had de brandweer de handen vol aan het blussen. Soms waren er dusdanig veel branden dat de brandweer ondersteund moest worden door blushelikopters en werd het schietprogramma stil gelegd. Dit frustreerde het schietprogramma danig.

Landmachtdagen

Op woensdagavond kreeg de compagnie de opdracht om een demonstratie van een Crowd and Riot Control eenheid (CRC) voor de Landmachtdagen (in het weekeinde aansluitend aan de schietserie) te verzorgen. Slechts enkele eenheden binnen de KL zijn voor deze taak opgeleid. Daar de aangewezen eenheid moest afzeggen

viel de eer aan ons te beurt. In eerste instantie een zure appel, want diverse afspraken moesten afgezegd worden. Uiteindelijk kijken we wel terug op een mooie ervaring. De randvoorwaarden (legering, voeding, BBQ, klasse 6) waren door de gastheer nestjes geregeld, het weer was goed, het publiek was in groten getale aanwezig en zeer enthousiast en tussen de demonstraties kon ook naar de rest van de Open Dag gekeken worden. Kortom, een leuke ervaring.

Nooit saai of eentonig!

Terwijl ik dit schrijf staat een nieuwe week voor de deur. Een zeer gevarieerde week met onder andere onderhoud na oefening, voorbereiden van het stallen van het merendeel van de voertuigen, steunverlening aan de reünie van VOSKNBPI, tellingen van het materiaal, 2 dagen schieten voor de schutters lange afstand, Operationele Manoeuvre Training voor pelotons- en compagnieskader, diverse cursussen, fysieke training en de voorbereiding op de komende oefenweek in Maastricht.

Zomaar een paar weken uit het opwerkprogramma, een programma dat nooit saai of eentonig is en over het algemeen als druk wordt ervaren en waar een groot beroep wordt gedaan op de inzet, de loyaliteit en flexibiliteit van ons personeel. Ik heb dan ook een groot respect voor de fuseliers, soldaten, korporaals en kaderleden van onze eenheid. Tevens wordt er een groot beroep op het thuisfront gedaan, daar ben ik mij terdege van bewust. Complimenten voor ons personeel zijn dan ook zeker op zijn plaats!

A-groep 2e peloton wint Bronzen Beer

De Berentrofee

**Tekst: Sergeant der Fuseliers, Lowie Driessen,
Commandant A-groep, 2e peloton,
C-Beren-Cie.**

De berentrofee is door kapitein Blok in het leven geroepen met als bedoeling zijn tijd als CC op een gezellige en strijdlustige manier af te sluiten en waarbij de groepen van de C-cie tegen elkaar zouden gaan strijden. (U hebt daar al iets over kunnen lezen in de vorige Vaandeldrager).

De onderdelen werden verdeeld over 2 dagen en bestonden uit fysieke - en praktijkopdrachten zoals: NBC, wapenleer, voertuigkennis, ZHKH, gobs, speedmars, hiba, schieten en matherk. Allemaal militaire onderdelen die de enkele man zou moeten beheersen. Deze competitie zou dat dus gaan bewijzen.

Wapenleer en voertuigkennis

Woensdag 14 december werd door het 2e peloton van de C-cie de personele balans opgemaakt: Door de grote tekorten aan personeel konden maar twee groepen geleverd worden. De A-groep bestaande uit een mengelmoes van het 2e peloton stond gereed om zijn eerste opdracht uit te voeren.

De opdracht: wapenleer/voertuigkennis. Het volgende uur werden we hier getoetst op onze kennis over ons persoonlijk wapen met als toetje het wapen geblinddoekt in een zo snel mogelijke tijd in elkaar zetten. Bij de meesten toch een grotere uitdaging dan we dachten. Onze chauffeur werd bij deze opdracht helemaal uitgehoord over zijn kennis over het voertuig.

'No Body Cares'

De volgende opdracht was NBC oftewel 'No Body Cares', want in praktijk blijkt dat dit onderwerp veel te weinig wordt behandeld en eigenlijk een ondergeschoven kindje is, omdat we toch nooit in aanraking komen met NBC-strijdmiddelen. De opdracht bestond uit een individuele test waar wat algemene vragen moeten worden beantwoordt, gevolgd door een groepsopdracht. SIT-REP: ik zit met mijn groep in een verdediging. Beschermingsgraad nucleair HOOG. We krijgen 20 minuten de tijd om alle voorzorgsmaatregelen te treffen en ons voor te bereiden op de mogelijke inzet van kernwapens. Gezien de uitslag hebben we op dit onderdeel niet slecht gepresteerd, de 1ste plek was voor ons.

De volgende opdracht was ZHKH. Wederom een onderdeel dat je bij moet blijven houden, omdat de kennis anders zo snel vervaagd. De groep wordt in tweeën gesplitst en er worden 2 cases gespeeld die we - naar mijn mening - zeer goed hebben uitgevoerd. Ook de CLS'ers kwamen hier aan hun trekken want om bonuspunten te scoren moeten zij een aantal vragen beantwoorden. Het resultaat was wederom een eerste plek.

Sneller achteruit dan vooruit!

Donderdag 15 december. De dag begon goed. De eerste opdracht was een speedmars met aan het eind een schietwedstrijd. Vol goede moed begonnen we aan de speedmars maar door weersomstandigheden (het begon ineens op onverklaarbare wijze ontzettend te stormen) werd op dit onderdeel niet zo briljant gepresteerd. Het waait soms zo hard dat we sneller achteruit gingen dan vooruit. Na hard zwoegen kwamen we aan op de schietbaan en klaarde het op wonderbaarlijke wijze weer op en begon de zon volop te schijnen. Je zou denken "da's mooi" maar hier kwamen we onze tweede hindernis tegen: de zon. We moesten zoveel mogelijk doelen op verschillende afstanden uitschakelen, maar de zon hing zo laag dat we nauwelijks iets konden zien en dus weinig konden

raken. Bij dit onderdeel hebben we dus punten laten liggen.

Het volgende onderdeel: Matherk. Hier krijgen we een aantal plaatjes voorgeschoteld die we individueel moeten herkennen. Als echt matherk-specialisten vullen we de juiste antwoorden in en eindigen op een welverdiende 2e plaats.

Op naar de volgende opdracht, de hindernisbaan (hiba). Bij deze opdracht moeten we de hiba achterstevoren nemen en moeten we een tractorband en twee 6-meter-stammen meenemen. Waar we wel op moeten letten is dat aan de zijkanten van de hindernisbaan en het grindmijnen liggen. Iedere keer dat we deze zone aan raken gaan er punten af. Het teamwerk was super maar toch eindigde we ergens in de middenmoot.

Dan de laatste opdracht: Gobs. Hier moesten we onze rugzak legen en werd er gecontroleerd of onze rugzak wel compleet was. Vervolgens kregen we de opdracht om met de groep handelingen voor actie op een correcte manier uit te voeren. Dit was natuurlijk geen probleem! Vervolgens moesten we naar een punt waar we onze verbindingsskennis goed kunnen gebruiken. We moeten hier de FM-9100 initialiseren en we moesten de DR8, de H7188 en de TA-4881 testen. Na een moeizame start gaan we verder en komen we bij een punt waar we afstand moesten schatten.

Afstand schatten is ontzettend moeilijk om dat het oog je hier zo kan bedriegen. We laten er een paar schatmethodes op los en komen zo toch redelijk in de buurt.

Bronzen Beer Wisseltrofee

De opdrachten zaten er op en nu was het tijd om de punten eens bij elkaar op te tellen. Tijdens het eindappel konden we de uitslag verwachten. De afgelopen twee dagen hadden we goed gepresteerd, maar ook de A-groep van het 4e peloton heeft niet slecht gepresteerd. Al met al waren het twee hele leuke dagen met een hoop competitie die ons scherp houdt. In de toekomst zullen deze testen over het gehele jaar worden verspreid en wordt de winnaar voor Kerstmis 2006 bekend gemaakt. Maar nu de uitslag van 2005. Uiteindelijk bleken wij en 4A op een gedeelde eerste plaats te staan, met beiden 29 punten. Maar er kan er maar één de beste zijn. Omdat onze groep de meeste eerste plaatsen had gehaald werden wij winnaar van de Berentrofee 2005.

De prijs bestond uit de "Bronzen Beer" wisseltrofee (gemaakt van plastic in plaats van brons) en per persoon een waardebon van 250 euro. Dat maakt het extra de moeite waard om eens wat vaker je Handboek Militair door te lezen!! 2005 werd goed afgesloten en wij zijn vastbesloten om in 2006 wederom te winnen!

Commander Winter Warfare Course

Tekst: Elnt der Fuseliers Arnoud Mather

Van 27 maart tot 06 april 2006 heb ik deelgenomen aan de "Commander Winter Warfare Course 2006 (CWWC)". Deze cursus werd gegeven in Noorwegen en was bedoeld voor officieren in compagnie - of bataljonsstaven. Aan de cursus namen 13 officieren uit verschillende landen deel. Doel van de cursus was om ons inzicht te verschaffen welke invloed koud weer en extreem koud weer hebben op de planning en uitvoering van operaties. Hierbij werd ingegaan op "groene" operaties maar ook vredes (afdwingende) operaties, bijvoorbeeld zoals in Afghanistan.

Individuele vaardigheden

Gewapend met mijn handschoenen en mijn

Noorse col (als je die in Noorwegen niet aan doet, waar dan wel?) stapte ik 27 maart het vliegtuig uit. Al snel bleek dat de winter in Noorwegen ietwat langer duurt dan in Nederland. Met een temperatuur van -10 en sneeuw overdag en nog iets kouder 's nachts mocht de Noorse col gelukkig tot bovenaan dicht geritst worden. De cursus begon met het deel individuele vaardigheden. Na wat lessen werden de ski's gewaxt en gingen we, uitgedost in de Noorse PGU (inclusief sneeuwcamo), het bos in. In enkele dagen kwamen onderwerpen aan bod zoals: verplaatsen op ski's en sneeuwschoenen, het graven en bouwen van (nood) onderkomens in en op de sneeuw, vuur maken en andere skills en drills in de sneeuw en onder koude weersomstandigheden. De Noorse PGU bleek zeer goed te zijn, en wanneer je de skills en drills goed uitvoerde was het dan ook prima warm blijven. Kledingdrills, vooral tijdens en na het graven of lange verplaatsingen, waren van essentieel belang. De Noren bezuinigen niet op hun PGU, wat

Verplaatsen op ski's

bleek uit de vele goede spullen. Als klap op de vuurpijl werden we ook nog verplaatst met heli; snel in, maar vooral uitstijgen in de diepsneeuw blijkt vooralsnog moeilijke materie, dat wel. Al met al een goede ervaring.

Lessen en TOZTn

Na het individuele deel werden er drie dagen lang lessen gegeven. Onderwerpen waren:

- Inlichtingen en veiligheid tijdens koud weer omstandigheden
- Logistiek tijdens koud weer omstandigheden
- NBC onder koud weer omstandigheden
- Impact van koud weer op operaties met een mechbataljon
- Impact van koud weer op heli operaties
- Impact koud weer op amfibische operaties
- Koud weer operaties in Afghanistan
- Koud weer operaties in de Falklands
- Kenmerken van lawines en impact op operaties
- Risicomanagement onder koud weer omstandigheden

Ook in Afghanistan valt sneeuw

Uitstijgen in de diepsneeuw is nog niet zo eenvoudig

Het derde deel bestond uit TOOKn, TOZTn en CAXn. Ook TOZTn doen de Noren met de heli, hetgeen een goede zaak is. Ook werden er complete compagnieën bereid gevonden scenario's (met MCTC) voor ons uit te voeren. Dit gaf met name een goed beeld over wat de Leopard, de CV90 (!), maar vooral de soldaat op kisten, sneeuwschoenen, en ski's wel of niet kan.

Afghanistan

Gezien het feit dat het in Uruzgan ook behoorlijk koud kan zijn en er ook wel sneeuw blijkt te vallen, kunnen lessen uit de cursus ook goed gebruikt worden voor de ISAF uitzending van 17 BTG eind van het jaar. Hoewel er veel zaken zijn waarmee rekening gehouden moet worden staan er twee zaken centraal:

Kleding discipline en drills. De enige wijze om individuen en de groep gevechtvaardig te houden in de (extreme) kou is door vast te houden aan discipline en drills. Voorbeelden zijn: kleding te drogen voor te rusten, kleding droog te houden (sneeuw vaak afborstelen), vaak (warm) drinken en eten en elkaar controleren. Vooral bij opdrachten langer dan 24 uur zijn deze zaken van essentieel belang.

Terrein en weerstudie. Om operaties succesvol te kunnen uitvoeren is terrein en weerstudie essentieel. Vragen als: Is er lawine gevaar langs MSR? Is de weg begaanbaar voor wielvoertuigen? Is het terrein, door de sneeuw, wel begaanbaar voor infanteristen op kisten? Kunnen de heli's vliegen in het weer? (vaak niet tijdens sneeuw) Wat is de impact van vuursteun door het weer? (vaak weinig in de sneeuw).

Al met al is het een leuke, maar vooral goede cursus geweest. De Noren hebben ons de uitgebrei-

de mogelijkheden voor wintertraining laten zien. Na deze cursus ben ik er van overtuigd geraakt dat het voor iedere militair een goede training zou zijn. Misschien fysiek, zeker qua discipline en drills, maar vooral zou het een goede mentale training zijn. Het motto: "If you can fight in the arctic, you can fight everywhere", lijkt te kloppen.

A-Cie op schietoefening in Bergen

**Tekst: Kap der Fuseliers, Robin van den Beemt
CC Acie 17 Painbat GFPI**

Als voorbereiding op de uitzending met Task Force Uruzgan heeft de Acie aangepaste schietoefeningen uitgevoerd tijdens de schietserie in Bergen (D). Aangezien de standaard schietoefeningen niet toereikend zijn als voorbereiding op onze uitzending, hebben we het bij de Acie over "oefenen met scherpe munitie". Diverse scenario's zijn uitgevoerd op de schietbanen, waarbij

Bijschrift: Geneeskundige afvoergroep in actie

de deelnemers gedwongen werden om na te denken en niet overal op te schieten. Hiervoor werden de schietbanen aangekleed met verschillende schijven: vijand en burgers. De scenario's werden uitgevoerd met de YPR Pri en de MB softtop voorzien van MAG op affuit. Om de overdracht van gewonden aan de geneeskundige afvoergroep te oefenen vielen bij diverse scenario's oefengewonden. Kortom een realistische oefening, met volop leermomenten.

Regimentsverzameling Brigade en Garde Prinses Irene

Getuigen van de gevechten bij Tilburg

Tekst: Hans Sonnemans

Schatkamer

Het lijfblad van de 13e Gemechaniseerde Brigade, Rinoceros, besteedde in het januarinum-mer uitgebreid aandacht aan het 65-jarig jubileum van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Maar liefst vier pagina's werden gereserveerd voor een artikel met de kop "Dagboek van een invasiegetuige". Via persoonlijke dagboekfragmenten van luitenant Dirk Badings, 3e Gevechtsgroep Kon. Ned. Brigade "Prinses Irene", opgetekend tijdens de bevrijding van

Zuid-Nederland, werd stilgestaan bij deze mijlpaal.

Het dagboek van Badings is een parel in de schatkamer van Regimentsverzameling Brigade en Garde Prinses Irene. Maar liefst drie persoonlijke dagboeken zijn in de collectie aanwezig. Luitenant Dirk Badings, Mechanical Transport Officer bij de Gevechtsgroep, was een getalenteerd schrijver, die ook nog eens heel aardig kon schetsen. Verschillende pagina's van zijn dagboek zijn voorzien van zelf vervaardigde illustraties.

Een schets van Gabriel de Jongh, een korporaal van de brigade, waarvan het origineel ook in de collectie aanwezig is. De schets toont het slagveld bij Broekhoven (Tilburg), duidelijk is de steenfabriek aan de overzijde van het riviertje te zien.

25 October Woensdag

Gisterenavond kwamen we om 8 uur in Hilvarenbeek aan en namen we onze intrek in diverse huizen en schuren. Om 10 uur kwam majoor Huber van H.Q. terug en hoorden we het plan. In de achterkamer van een café stonden 2 stallantaarns op het biljard waar groote kaarten van Tilburg en omgeving lagen uitgespreid. Met ernstige gezichten stonden alle officieren om het bleke licht geschaard, wetende dat we nu zouden hooren op welke manier de aanval op Tilburg zou worden voorbereid en uitgevoerd.

Tilburg, wat volgens jongste berichten door de Duitschers wordt verlaten, is slechts omringd met stongpoints en roadblocks, om een soort rearguard te kunnen voeren, terwijl de Moffen uit Brabant verdwijnen langs de Moerdijk over Keizersweer en de brug bij Heusden. De stad zal genaderd worden vanuit 't Oosten, ten Noorden van het Wilhelminakanaal, vanuit Hilvarenbeek en Poppel in België. De Ned. Brigade gaat langs de weg Hilvarenbeek - Broekhoven, dat juist ten

Zuiden van Tilburg ligt. Eerst de Recce om de weg af te tasten, dan de 2de Unit op en achter 20 Engelsche tanks, dan 1ste en tenslotte 3de Unit, waarachter Bde HQ en een batallion van de London Yomanry. Het plan is om in 4 sprongen vooruit te gaan, de roadblocks op te ruimen en de bosschen langs de weg te zuiveren. De laatste sprong naar Broekhoven, alwaar een zogenaamde "firm base" zal worden gemaakt voor verdere operaties. Een tankregiment staat al klaar achter Hilvarenbeek om door Tilburg heen te stooten en de terugtrekkende Duitschers na te jagen.

Dat is het plan wat ons werd medegedeeld bij het flikkerlicht van de petroleumlampen. Iedereen was even stil om over dit groote nieuws na te denken. Alle mogelijkheden en gevolgen van een werkelijke aanval werden in stilte in ieders hoofd overwogen. Dit is de eerste maal dat de Bde gaat aanvallen. Er zullen menschen sneuvelen, velen zullen gewond raken, maar allen weten dat ze toch eens in vollen strijd geworpen zullen worden. Beter nu en dan ervan af zijn voor een tijd.

Het is nu avond en alles is gegaan volgens plan, behalve dat bij het beekje ten Zuiden van Tilburg de brug was opgeblazen en de 2de Unit en de tanks werden opgehouden. Getracht werd om een bruggenhoofd te maken, maar dat is voor het invallen van de duisternis niet gelukt. De verliezen waren als volgt: de recce verloor 2 cars, 1 gesneuveld en 30 gewonden, terwijl de 2de Unit geen doode had en slechts 5 gewonden. Onze Unit bleef op een K.M. van de brug. Het eten is al opgebracht en alles is nu rustig maar iedereen "on the alert".

26 October Donderdag

De laatste berichten van het front zijn niet erg rooskleurig. Onze mannen vielen aan in de vroege morgenuren, kwamen over het beekje en konden zich slechts 2 uur staande houden aan de andere kant. Er kwamen teveel gewonden en 3 dooden. Lt. Kampinga werd gewond en Cd. van Golen heeft zijn voet uit 't lid gesprongen. De hospitaalsoldaten kwamen hier om schoone droge kleren te halen. Ze zagen eruit! Ze hebben dwars door sloten moeten kruipen om bij de gewonden te komen en werden daarbij nog behoorlijk beschoten door snipers. De Mof hebben veel snipers achtergelaten en ook veel boobytraps. Dunkt me zal 't even duren voor we dat beekje over zijn. Onze jongens zijn nu terug in hun HQ-area en ik vraag me af of nu de Yeomanry aan de beurt is. Vanmorgen in alle vroegte, werd de HQ-area geheld en kwam een granaat tegen de muur van het huis waar Kpt. V. Scherpenberg met HQ-personeel lag. Niemand had iets, hoewel een groot gat in de muur was geslagen en alles in stof- en kruid- damp was gehuld. Een jongen die tegen de muur sliep, was net een minuut van tevoren op wacht gegaan. Kpt. v.S. kwam met de schrik vrij. Sinds dien liggen onze jongens constant onder vuur van mortieren en kanonnen. Het lijkt toch wel dat de Mof alles probeert om ons uit Tilburg te houden om z'n troepen gelegenheid te geven in allerijl uit West-Brabant te vertrekken.

Het is nu avond geworden en in de groote stilte hoor je het verre schieten alsof het zeer dichtbij is. Het is een angstig geluid en geeft je soms even een kleine angst mee. Stel je voor dat de Mof 't in z'n hoofd krijgt om een tegenaanval te doen en 't mocht eens lukken! Neen, dat kan niet meer. Toch hebben ze helaas onze brigade kunnen vasthouden bij het bewuste beekje. Ik sprak een paar jon-

gens, die in de strijd waren geweest en nu voor rust naar Eindhoven worden gestuurd. Ze hebben z.g. "battle-exhaustion", wat vroeger "shell-shock" werd genoemd. Het is niet erg prettig dat kan je aan de man zien. De oogen staan schichtig, hij praat met horten en stooten en kan z'n handen niet stilhouden. Uit de diverse verhalen kan ik de loop van de strijd als volgt zien.

III Unit, op en achter tanks, nadert het bewuste punt. Plotseling hevig mortiervuur en iedereen zoekt dekking. Eigen mortieren antwoorden en tanks schieten op Duitse stellingen. Hergroepering en weer naar voren. Duitsch machinegeweevuur van de overkant. Antwoord met mortiervuur. Links en rechts wordt het water bereikt en onder dekkingsvuur kunnen enkelen oversteken. Tot den nek in 't water door de beek die hier vrij diep is. Aan de overkant vuur van snipers en weer Duitse mortieren. Probeerden het groepje aan de overkant te versterken maar onmogelijk door sterk verdedigend vuur. Onder dekking eigen mortiervuur mensen van de overkant teruggetrokken. Gewonden blijven achter.

Hospitaalsoldaten gaan over om ze te halen en worden beschoten door snipers. Eén hospitaalsoldaat gewond in de buik terwijl hij bezig is een gewonde op een carrier te laden. De sgt. een schot door battleblouse. Lt. Kampinga gewond door geweerkogel uit machinegeweer. Lt. van Golen valt en verstuikt enkel. Infantry trekt terug door tanks en komt weer in uitgangsarea waar hergroepering plaats heeft. Afgevoerd worden 20 gewonden, 4 zieken en 5 met exhaustion. Misschien 2 man gedood, nog onbekend.

Er is niet doorgezet omdat de Duitse verdediging te sterk is en aanval aan de overkant niet meer gesteund kan worden door tanks. De brug is opgeblazen. Morgen zal area achter de brug met zwaar artillerievuur worden schoongeveegd en dan zal er een brug geslagen worden waarover tanks en infantry vooruit kunnen.

ISAF III

Inzet van militair personeel hoger in het geweldsspectrum is realiteit. De kans dat u met gevolgen van molest te maken krijgt neemt toe. Daarom heeft DFD De Financiële Dienstverleners met verzekeraar AIG Europe, een ongevalverzekering ontwikkeld die ook uitkeert bij schades als gevolg van molest. *DFD Optimaal.*

Molest

Molest is de verzamelnaam voor een aantal buitengewone omstandigheden waar u als militair mee te maken kunt krijgen. Onder molest wordt onder andere verstaan: gewapend conflict, burgeroorlog, opstand, binnenlandse onrusten, oproer en muiterij. Maar ook optreden in VN-verband. Schade als gevolg van molest is vaak uitgesloten op uw verzekeringen. Dit betekent dat de verzekeraar in geval van schade niets uitkeert!

DFD Optimaal

DFD Optimaal biedt wel dekking. Neemt u deel aan een vredesoperatie (VN) of een niet-oorlogsoperatie (NAVO; military operations other than war), dan keert AIG wel uit.

U wordt uitgezonden & bent klant bij DFD?

Neem **ALTIJD** contact op! Wij kijken uw pakket na en informeren u over de status ervan.

U wordt uitgezonden & bent geen klant bij DFD?

Laat u geheel vrijblijvend door DFD adviseren. Wij brengen uw risico's feilloos in kaart.

DFD Maatwerk Verzekerd!

***‘Robuuste inzet’
vraagt om ‘Optimale dekking’***

Assurantiën • Hypotheken • Arbeidsvoorwaardenadvies

Tel: (040) 20 73 100 • E-mail: dfd@dfd.nl • Internet: www.dfd.nl

maatwerk verzekerd